

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XL Nr. 8714

Miercuri 3 martie 1971

8 PAGINI - 40 BANI

ÎN DEZBATERE PUBLICĂ:

Proiectele de legi cu privire la:

- PERFECȚIONAREA PREGĂTIRII PROFESIONALE
- COMERȚUL EXTERIOR

ÎN PAGINA A II-A

POARTA MARITIMĂ A ȚĂRII - MEREU MAI LARG DESCHISĂ!

**DEZVOLTAREA COMERȚULUI EXTERIOR
IMPUNE ACCELERAREA LUCRĂRILOR
PORTUARE DE LA CONSTANȚA**

Cerinta obiectivă a dezvoltării puternice a comerțului nostru exterior, participarea tot mai activă a României la circuitul mondial de valori materiale formează o linie directoare în politica economică a partidului și a statului nostru. În desăvârșirea schimburilor comerciale, mijlocul de transport cel mai economic este, în general, cel pe apă sau, mai bine zis, pe căile de navigație maritime și fluviale. De altfel, intensificarea schimburilor comerciale în acești ultimi ani i-au conferit portului Constanța atributul de poartă maritimă a țării, prin care se desfășoară 80 la sută din exportul și importul României.

În cincinalul trecut, portul a cunoscut o importanță deosebită, avansând către mare pe o suprafață de 541 hectare. Ca rezultat, el poate acum adăposti nave de peste 51.000 tone, în timp ce cu cinci ani în urmă nu „încăpeau” aici nave de 36.000 tone. Dinamica dezvoltării activității portuare poate fi ilustrată redând prin câteva cifre concludente: dacă în 1965 numărul navelor care au acostat în portul Constanța era de 1.727, în 1970 el a ajuns la 2.522; traficul de mărfuri a crescut de la 4,3 milioane tone în 1965 la 12,5 milioane tone în anul trecut. Bineînțeles, pentru acest an și perspectiva imediată, expansiunea vertiginosă a schimburilor noastre comerciale presupune o considerabilă amplificare a acestui flux de nave și mărfuri.

În condițiile acestei creșteri, care poate fi numită vertiginosă, capacitatea vechiului port s-a dovedit insuficientă, provocând gătiri în operațiile de încărcare și descărcare a navelor. E de ajuns să arătăm că bună parte din cele peste 20 milioane lei valută, la cît s-au ridicat anul trecut contrastările plătite (e vorba de penalizări pentru depășirea timpului de staționare a navelor, pentru descărcat și încărcat), se explică tocmai prin lipsa de capacitate portuară. Nu e lipsit de interes să relevăm tendința de accentuare a acestor pierderi, suportate în ultima instanță de stat, care față de anul 1969 au înregistrat o creștere de peste 3 ori. În unele cazuri, organizațiile de comerț exterior s-au vădit nevoite să recurgă la descărcarea și încărcarea vaselor în porturi din țările vecine, de unde mărfurile erau aduse pe calea ferată, deci cu cheltuieli suplimentare. Tocmai spre a se pune de acord necesitățile noastre crescînde ale transportului de mărfuri pe mare cu posibilitățile de trafic existente, conducerea partidului a acordat și

acordă o deosebită atenție dezvoltării portului Constanța, creșterii capacității și modernizării instalațiilor sale. În cadrul recente constatări în problemele comerțului exterior, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat cu putere importanța economică a acestor obiective.

După încheierea lucrărilor din prima etapă de extindere a portului, acum se află în construcție un al doilea mol, o limbă dreptunghiulară de pământ, artificial creată și împintată în mare pe o lungime de câteva sute de metri - ce va fi dat în exploatare egalant, mai întâi, la sfîrșitul acestui an, o capacitate de trafic de un milion tone de mărfuri anual, pentru ca în 1972, să se atingă capacitatea finală de 3 milioane tone. În plus, între spațiile de manevră clasice, se mai grefează trei puncte de operațiuni portuare, consecință directă a diversificării pronunțate apărute în structura comerțului nostru exterior. E vorba de amenajarea unor platforme prevăzute cu instalații speciale pentru manipularea produselor petroliere, chimice și din lemn.

Proiectul firesc și necesar al creșterii schimburilor comerciale contrastează însă cu ritmul lent în care se desfășoară aceste lucrări. Se cuvine menționat că, în special, evoluția lucrărilor hidro tehnice - coloana vertebrală a lucrărilor - nu este de natură să mulțumească. Paradoxal, în anul 1970, constructorii - întreprinderea de construcții hidro tehnice din Constanța - a depășit sub aspect valoric prevederile planului de investiții. Dar paralel, o serie de lucrări esențiale au rămas în urmă.

Ne referim în nesecutarea a 900 ml de beton valorind 9 milioane lei. Lipsa cheurilor a împiedicat efectuarea umpluturilor din spatele lor și, deci, construirea drumurilor de rulare, a magaziilor și altor obiective.

- Dacă pentru 1971, credem că se vor respecta prevederile graficelor de execuție, în schimb realizarea lucrărilor programate să la sfîrșitul anului viitor este serios amenințată - ne-a spus ing. Laurențiu Torișchi, directorul întreprinderii de construcții hidro tehnice din Constanța. Lipsa drăgărilor ne îngrijorează cel mai mult.

Santierul portului dispune de două drăgi, din care numai una singură este afectată lucrărilor propriu-zise. Mai mult, atunci cînd se defectează, ea rămîne în reparată la San-

Ing. Cristian ANTONESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Plecarea din Capitală a tovarășului Santiago Carrillo

Martî dimineața a părăsit Capitala tovarășul Santiago Carrillo, secretar general al Partidului Comunist din Spania, care a făcut o vizită în țara noastră.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, oaspețele a fost salutat de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului

Comunist Român, Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., de activități de partid.

(Agerpres)

Sosirea la București a tovarășilor G. Husak și V. Bilak

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășii Gustav Husak, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, și Vasil Bilak, membru al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Vasile Vlad, membru supleant al C.C. al P.C.R., șeful secției relații externe a C.C. al P.C.R., de activități de partid.

Au fost de față Miroslav Sulek, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace la București, și membri ai ambasadei.

Român, Manea Mănescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Vasile Vlad, membru supleant al C.C. al P.C.R., șeful secției relații externe a C.C. al P.C.R., de activități de partid.

Au fost de față Miroslav Sulek, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace la București, și membri ai ambasadei.

**CINCINALUL
1966 - 1970
ÎN IMAGINI
JUDEȚUL
IALOMIȚA
(PAGINILE IV - V)**

**TOVARĂȘUL
NICOLAE CEAUȘESCU
A PRIMIT PE AMBASADORUL
R. P. D. COREENE**

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit, martî 2 martie a.c., pe Kang fang Săp, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Democratice Coreene la București, la cererea acestuia.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă tovarășească.

(Agerpres)

**Maiestății Sale HASSAN II
Regele Marocului**

Cu ocazia Zilei naționale a Regatului Maroc, am deosebită plăcere să adresăm Maiestății Voastre, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, calde felicitări împreună cu cele mai bune urări de progres poporului marocan prieten.

Păstrînd cele mai vii amintiri despre recenta vizită în Maroc, precum și despre convorbirile rodnice pe care le-am avut împreună, îmi exprim convingerea că relațiile dintre România și Maroc se vor dezvolta continuu, în interesul celor două popoare, al cauzei păcii și colaborării internaționale.

Cu înaltă considerație,

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

**Excelenței Sale
Domnul ION GHEORGHE MAURER**
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Doresc să exprim Excelenței Voastre sincere mulțumiri pentru felicitările călduroase adresate cu prilejul Zilei naționale a statului Kuwait.

Transmit Excelenței Voastre și poporului român prieten cele mai bune urări.

JABER AL AHMED AL JABER
Prinț moștenitor și prim-ministru al statului Kuwait

ÎN AJUNUL DESCHIDERII CONFERINȚEI A III-A

A UNIUNII ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA

O adaptare mai hotărîtă a activității organizației noastre la cerințele actuale

- Perioada care a trecut de la precedenta Conferință a Uniunii Arhitecților coincide, în linii mari, cu cincinalul 1966-1970; este o perioadă de înfăptuiri importante, pe toate planurile. Cum apreciați, în acest context, activitatea arhitecților noștri?

- Printre cele mai importante și spectaculoase înfăptuiri ale cincinalului trecut se numără și cele din domeniul în care își desfășoară activitatea arhitecții. Pentru a caracteriza, pe scurt, această activitate, consider că e trebuie să capete în esență o apreciere pozitivă. Ceea ce impresionează în primul rînd este, desigur, aspectul cantitativ, dar și din punct de vedere calitativ realizările sînt remarcabile în toate domeniile. Se pot da numeroase exemple din domeniul arhitecturii industriale, al marilor complexe urbane și an-samburii de locuințe, al stațiunilor turistice noi sau aflate în stadiu dezvoltare, al edificiilor social-culturale reprezentative, ori al restaurării și valorificării monumentelor istorice;

**Interviu cu prof. arh.
Pompiliu MACOVEI,**
președintele Uniunii Arhitecților

ele sînt, în general, astăzi, larg cunoscute.

Studiile și proiectele de sistematizare a difterelor orașe, zone industriale, regiuni și localități turistice, a unor comune, întocmite de arhitecți în colaborare cu numeroși specialiști, au contribuit la o mai judicioasă și eficientă amplasare și etapizare a investițiilor economice, a dotărilor social-culturale, urmîndu-se economia de teren agricol, mărirea densității construcțiilor - deci a populației - limitarea perimetrului construit al localităților, reducerea traseelor și deci a costurilor circulațiilor și dotărilor edilitare etc. S-au abordat studii de sistematizare teritorială, la scara județelor, pentru 24 dintre județele țării;

s-au făcut studii sau proiecte de sistematizare pentru 47 de municipii și 175 de orașe, s-au elaborat schițe pentru 1.430 de comune și 4.110 sate. Rețin atenția elaborarea și dezbaterile ample organizate asupra proiectului schiței de sistematizare a municipiului București.

O caracteristică a ultimilor ani este creșterea răspunderii profesionale, înțelegerea pe planul angajării sociale. Trebuie semnalat, de exemplu, faptul că arhitecții noștri - români, maghiari, germani și de alte naționalități - au răspuns chemării de a contribui la o mai bună rezolvare, pe plan local, a problemelor sistematizării și construcțiilor, sprijinind acțiunea de constituire în fiecare județ, a unor organe tehnice de specialitate, este imbușcăt faptul că, datorită asigurării de cadre calificate, asemenea unități au putut fi înființate în 35 de județe. La evoluția po-

Interviu realizat de
arh. Gh. SASĂRMAN

(Continuare în pag. a VI-a)

Cum întinereste la Mediaș un vechi meșteșug...

**Reportaj
de Mihai HETCO**

I-am cunoscut pe eroii acestor însemnări în fața cuploarelor cu mîgmă clocoțitoare, miunînd cu o incredibilă rapiditate și ușurință tije lungi de fier în virtul cărora se zăbteau vîi pară, mingi elastice și incandescente, mingi de sticlă aurii, pline și rotunde ca niște fructe date în pîrg. I-am urmărit cum, cu o simplă suflare și o rotire a mîinii, zămlesau din coca aceea vase fragile, pahare, sprijinite pe picioare fine și înalte ca niște lujere, cu gîturi suave de lebedă sau largi, precis conturate, de amforă.

La Mediaș, la „Vitromet-an”, descendenții meșterilor anorimi care în atelierle sărăcăcioase creau odinioară minunile acelea transparente, continuă să practice meșteșugul după aceleași precepte ce pot părea anacronice în epoca tehnologiilor servite de electronică și computere. Cu toate acestea, arta sticlăritului su-praviește, „se strecoară”, impunînd în fața mașinilor, în fața produsului de serie, unicitatul piesa îndelung migălită, cu dragoste, cu har, cu pasiune.

Aici l-am întîlnit pe meșterul sticlar Florea Ardelean, om în puterea vîrstei, intrat în fabrică acum a-prosape 30 de ani (pe atunci compusă doar din două-trei ateliere din scinduri) prin care și gîlăria viscolul iar vara era o zăpusală cumplită), adus de tatăl său, sub a cărui îndrumare a început să de-pindea tainele meseriei. Lucra în echipă cu ceilalți patru frați, Vasile, Gheor-ghe, Ion și Iosif. Bătrînul executa operațiile cele mai delicate, începîndu-se de la sticlăritul răsucit ale cânilor, punea tîpi la pahare. Îi supraveghea atent, îi cică-lea, ba cîntărea și și cîrpea, era ne-nic și nenonorec,

„unde dă tata, crește”, frații mai mari îl ajutau pe cei mici. Acasă, în timpul liber, bătrînul îl aduna laolaltă, „îl seminara” cum zice zîmbind bătrînul, pe cel mai destoinic îl lăsa în fața celorlalți, cînd de care fiecare era nemai-poimnit de mîndru. Așa a ajuns să urce toate treptele meseriei, de la ucenic la maistru.

Și-a însușit bine de tot meseria, cam în zece ani. Și a trăit dezvoltarea vertiginosă a „Vitromet-anului” din anii construcției socialiste, interval de timp care a proiectat întreprin-derea meșterului pe primul loc în fabricarea articolelor de menaj. A participat la montarea primelor linii automate care au sporit vertiginos producția de sticlărie curentă, asistînd la convertirea majorității sticlarilor în mecanici și tehnologi, ce urmăresc acum funcționarea agregatelor ultramoderne, intervenind în cazuri de defecțiune.

El însă n-a abandonat țeva lungă și îngustă de metal care, asemenea unui scoprut, l-a însoțit și împus peste tot. A făcut parte din grupul de sticlar de elită cărora li s-au incredințat comenzi dificile, pretențioase ce le solicitau din plin întregul talent și îndeminare, piese care n-au întîrziat să se impună și peste hotare, ducînd în fa-mă întreprinderii și a maistriilor-sticlarilor meșterilor de parte, în Anglia, Austria, S.U.A., R.F.G., Australia, Canada, Iran, Irak. Im-pună cu frații săi, mește-

rul Florea Ardelean a realizat piese demne să figureze în vitrina oricărui mu-zeu, pahare aducînd mai mult a flori, lămpi superbe, servicii de o eleganță rafinată. Și a știut să ză-rească între zecile de îneci prospăt țesți de pe bîncile școlii profesionale adevăratele talente care, cu grîi și atenție îndrumate, aveau să urce treptele mă-iestriei.

- Desigur, îmi spunea maistru, tehnica a înlocuit în bună parte munca manuală, meseria noastră nu mai este ce a fost, ma-joritatea pro-cuselor sînt realizate înșit mai repede și mai bine de către mașini. Rămîne însă lucrul de excepție, unicatul pe care numai omul îl poate realiza, cu talent, cu seriozitate, cu pasiune.

Meșteșugul rămîne dificil de prins, în cluda structu-ralilor îmbunătățiri în ma-terie de tehnică și secu-ritate a muncii ce s-au adus în ultimele două de-cenii. Lucrul îmi este con-firmat și de maistru Ion Vitovschi, recent țesit la pensie, al cărui destin se aseamănă mult cu cel al lui Florea Ardelean. Și el se trage dintr-o veche familie de sticlar. La rîndul său, a împărțit tinerilor de azi secretele artei străvechi a sticlăritului, deprinzîndu-l cu munca metodică, disci-plinată și riguroasă din fabrică.

IN DEZBATERE PUBLICA:

PERFECTIONAREA

PREGĂTIRII PROFESIONALE

Proiectul de lege privind

Perfecționarea — un proces obligatoriu și permanent

Cerințele care fac necesară o actualizare a cunoștințelor, o actualizare a lor la „stadiul” argumentele științifice ale vremii nu pot fi larg dezbătute în presa și sint în general cunoscute și unanim apreciate, de aceea nu le mai enumerăm aici.

Vreau însă să subliniez că procesul de perfecționare trebuie să fie continuu, în fel cum continuu este și fluxul informațional și progresul științific și tehnic. De aceea, propun ca termenul „periodic” existent în Articolul 1 din proiect, referitor la perfecționarea pregătirii profesionale a fiecărui salariat, să fie eliminat, prevăzându-se că această PERFECTIONARE ARE UN CARACTER CONTINUU, că este vorba de o FUNCȚIE CONTINUĂ.

Între formele și metodele de perfecționare, prevăzute în Articolul 3 din proiect, sint prevăzute și unele care, după părerea mea, nu au nimic comun cu reciclarea, fiind de esența formației de bază și nu a celei continue. Așa, de exemplu, cred că doctoratul constituie o formă de învățământ de bază și nu o formă de reciclare. Propun însă ca între metodele fundamentale de perfecționare să fie enumerate STUDIUL INDIVIDUAL ȘI

Reciclarea să cuprindă pe toți oamenii muncii

Există un consens unanim asupra faptului că perfecționarea pregătirii profesionale a salariaților este condiția de bază pentru sporirea eficienței muncii sociale, a calității produselor și serviciilor destinate populației și, prin aceasta, a ridicării standardului de viață.

De aceea, consider că prevederile noului legi ar trebui să cuprindă nu numai pe salariații din unitățile socialiste de stat și pe cei din sectorul socialist cooperatist (UCCEOM, CENTROCOOP). În acest scop, propun să se facă o completare la proiect, recomandându-se organelor centrale din organizațiile socialiste cooperatiste și obștești agricole, a mod corespunzător, prevederile acestei legi.

Este de la sine înțeles că organizarea buciioasă și urmărirea atentă a unei desfășurări a activității de perfecționare a salariaților este mai bine asigurată de o

CICLURILE DE PERFECTIONARE

(organizate în raport cu specificul fiecărei specialități), care ar putea fi de scurtă durată (pină la o lună) sau de durată mai mare (pină la un an).

Mă voi referi pe scurt și la perfecționarea cadrelor din domeniul în care lucrează. Ținând seama de practica unor țări cu experiență în domeniul reciclării magistraților, ca, de exemplu, Franța, consider că reciclarea judecătorilor, procurorilor și notarilor de la unitățile locale trebuie făcută de organele centrale (eventual pe centre județene) și nu de sefil unităților județene. Ar fi de dorit să se formeze echipele tehnice necesare reciclării, de exemplu, constituirea unui centru de cercetare și formare continuă, organizat în comun de Ministerul Justiției și Procuratura Generală, în care să se pună un accent deosebit pe specializarea judecătorilor și procurorilor (de exemplu, specializare în problema deosebit de importantă a protecției judiciare multilaterale ce trebuie acordată minorilor, specializare în problemele dreptului economic și comercial etc.).

Dan GRAMATOVICI
procuror în Procuratura Generală

În sprijinul doctoranzilor

Din complexitatea problemelor perfecționării pregătirii profesionale a salariaților din unitățile socialiste de stat, am să mă opresc la una singură: doctoratul. Sint cu totul de acord cu formularea din proiect potrivit căreia doctoratul este forma cea mai înaltă a pregătirii profesionale. Dar, în raport cu importanța sa, fără îndoială deosebită, consider că legea nu-i acordă tot interesul cuvenit.

În acest sens, aș propune includerea în lege a unui articol care să stipuleze obligația, pentru toate institutele de cercetări, unitățile industriale etc. al căror salariat sint doctoranzi, să le acorde tot sprijinul necesar în perioada de pregătire generală (susținerea de examene și referate) sau în perioada de pregătire a tezei de doctorat.

În perioada de pregătire generală, acest sprijin ar putea consta, de exemplu, din acordarea unor îlesniri cum ar fi: reducerea în măsura posibilităților a sarcinilor de serviciu, accesul prioritar la bibliotecile institutului, permisiunea de a frecventa alte biblioteci, sprijin pentru participarea la sesiuni și congrese științifice etc. Menționez că legislația în vigoare nu permite acordarea unui concediu de studii fără plată pentru examenele de doctorat (situație anormală, dacă ne gândim că acest concediu se acordă în continuare, de pildă, celor

Ing. Dan VASILACHE
Institutul de cercetări și proiectări pentru electronică și tehnică de calcul din București

Înșușirea cunoștințelor specifice procesului de producție

Perfecționarea profesională este, după părerea mea, o condiție sine qua non a succesului în muncă. Pentru că ritmul rapid în care se dezvoltă știința face cu greu posibilă limitarea la cunoștințele pe care le-am primit în școală și în facultate. Rezumându-ne numai la aceasta am deveni oameni cu orizont închis, incapabili să înțelegem noul în felurile lui ipostaze. Lucrând în agricultură, am putut observa multiple aspecte tehnice de rutină, în timp ce realizări științifice de ultimă oră sint mai puțin cunoscute de specialiști. așa cum

nului sau a sarcinilor de serviciu (HCM 914/1968 cu modificările ulterioare).

Ing. V. DRAGOIU
din Ministerul Muncii
Serviciul organizării conducerii

de fapt ar fi normal. Personal, sint încadrat în sectorul zootehnic al unei unități cooperatiste și trebuie să recunosc că sint mai puțin familiarizat cu tehnologiile moderne de creștere a animalelor. Este deosebit de interesant modul în care se stabilește volumul mărfurilor destinate exportului și cel al importului și „cheia” unei balanțe de plăți externe echilibrate. Atunci cind această cerință va fi realizată, îndeplinirea atribuțiilor Ministerului Comerțului Exterior în eliberarea autorizațiilor de export-import va fi mult facilitată. Afirm aceasta plecând de la faptul că folosirea pirghiilor economice în faza de circulație a mărfurilor, respectiv de comerț exterior, nu poate avea efecte majore scontate adică echilibrarea balanței de plăți externe. În acest domeniu, decisivă este deci producția, parametrii acesteia și corola care se păstrează în etapa îndeplinirii lor. Este vorba deci de o nouă concepție — și aș nume că producătorul răspunde direct de valorificarea și mai ales a vânzatoarea la export a produselor pe care le fabrică.

Făcînd aceste considerații, apreciez totodată că legea privind activitatea de comerț exterior, de colaborare și cooperare economică și tehnico-științifică a României va reprezenta cadrul legislativ propice pentru creșterea eficienței activității de comerț exterior și afirmarea mai puternică a României pe planul schimburilor economice internaționale.

Conf. dr. Gheorghe MURGU
director în Banca Română de Comerț Exterior

Am studiat cu atenție proiectul de lege cu privire la activitatea de comerț exterior, de colaborare și cooperare economică și tehnico-științifică și pot afirma cu certitudine că el este autotocuprinzător în ceea ce privește problemele esențiale ale activității de comerț exterior. Astfel, în domeniul planificării,

agricole de producție și cei din întreprinderile agricole de stat cu sectoare zootehnice dezvoltate.

Tot astfel, după cum se știe, în cooperatele agricole de producție au luat ființă ferme zootehnice, conduse în cea mai mare parte de specialiști cu pregătire superioară. În firea acestora, au fost încadrați ingineri agronomi, ingineri zootehniști sau medici veterinari.

Ar fi de dorit ca fiecare fermier să efectueze un stagiu de specializare, de cel puțin trei luni, pentru a-și însuși toate detaliile necesare exercitării acestei funcții de înaltă responsabilitate. În acest context, aș mai propune studiarea posibilității de înființare, în fiecare județ, a unei unități de studii veterinare, ca și acordarea unei atenții deosebite problemelor de terapie veterinară.

Prevederea din proiect care arată că organizarea cursurilor de perfecționare pentru specialiști se va face de către ministerele de resort este binevenită și îmi dă certitudinea că, și în privința specialiștilor din agricultură, perfecționarea profesională se va desfășura sub semnul unei înalte exigențe.

Dr. M. MITEA
șef fermei zootehnice
a C.A.P. Sualu, județul Cluj

Instruirea la locul de muncă să fie preponderent practică

În Articolul 3 din proiect se prevăd șase forme de perfecționare a pregătirii profesionale. Intre acestea figurează, în primul loc, instruirea la locul de muncă, sub controlul șefului direct. Dar care factor din producție poate informa și îndruma pe lucrător în plină muncă creatoare cu privire la existența și aplicarea metodelor avansate, menite să-i califice pe o treaptă superioară? Așa cum reiese din proiect instruirea se face sub controlul șefului, dar nu se precizează de către cine.

Aș propune ca instruirea la locul de muncă să fie făcută de fruntași în producție, care se remarcă între colegii lor prin pricepere, îndemnare și putere de muncă deosebite, apăsînd ca adevărați descoperitori de drum în tehnici prin invenții, inovații și raționalizări. După părerea mea, el sint cel mai indicat să facă instructajul practic pentru perfecționarea pregătirii profesionale a salariaților. Iar această instruire la locul de muncă

trebuie să aibă un caracter preponderent practic, vînd și făcînd, nemijlocit la fața locului, cu obținerea directă și imediată a rezultatului urmării.

Dacă, deci, fruntașii în producție vor fi chemați să facă, în principiu, instructajul la locul de muncă (Articolul 3, litera a, din proiect), așa cum am arătat în aceste rânduri, cred că la cele două categorii de salariați — cei cu posturi de conducere și maistri (prevăzuți de Articolul 22 din proiect pentru a răspunde de perfecționarea pregătirii salariaților în subordine) trebuie să se adauge și a treia categorie — fruntași în producție. Acest calificativ urmează să fie recunoscut prin acte comune întocmite de conducerea unităților respective și comitetele sindicatelor.

Dr. M. SIMION
jurist, Sibiu

Propuneri și sugestii

● Pentru salariații cuprinși la Articolul 4, punctele A și B, un prim capitol la perfecționare ar trebui să fie: organizarea activității de cercetare științifică uzuală și valorificarea rezultatelor ei. Verificarea cunoștințelor asimilate să fie făcută de directorii științifici ai institutelor de cercetare departamentale și de experți ai CEPECA. De altfel, într-un curs cu același subiect ar trebui introdus și la CEPECA — Ing. VASILE POPESCU, de la Întreprinderea mecanică Roman, județul Neamț.

● Noua lege să stipuleze dreptul ministrilor care, în propunerea comitetelor de direcție din unitățile subordonate, să poată recomanda unele cadre din producție pentru a fi inserate la cursurile serale sau fără frecvență ale învățămîntului superior de specialitate sau din ramuri înrudite — RADU VLAICU, șef de birou la uzina „Electromotor”-Timișoara.

● După cum se știe, ministerele, unele organe centrale și subunități în subordine și în special Ministerul de Finanțe, bănele, au organe de control și îndrumare în cea mai mare parte specializate pe anumite sectoare economice. Pregătirea acestora, conform proiectului de lege, are un caracter teoretic. Cred că ar fi necesară și pregătirea lor practică, chiar în cadrul unei unități din sectorul pe care îl controlează, o anumită perioadă de timp, ceea ce ar permite trecerea efectivă prin toate compartimentele de activitate a sectorului economic respectiv, de la planificare pină la sectorul de

desfășurare — IULIAN CAMIL GIURCA, inspector principal la Banca Agricolă, sucursala județului Bacău.

● Perfecționarea profesională a salariaților din transporturi să-i includă și pe șoferii din transporturile publice. Pentru acestor ar fi util un ciclu de cursuri cu parcurgerea în trei etape — teoretică și practică — a unor noțiuni tehnice privind cele mai moderne mașini intrate în dotarea întreprinderilor în care lucrează — PAVEL GUT, șofer la Întreprinderea de Transporturi București.

● Este necesar să se lămurească dacă un salariat care urmează o formă de perfecționare profesională, de exemplu un salariat din activitatea de metrologie, poate fi obligat să urmeze în același timp un curs de limbi străine. În institutul nostru de cercetări și proiectări sint organizate și funcționează în prezent câteva cursuri de limbi străine, conform unui ordin al Ministerului Petrolului — Ing. NICOLAE NITU, Ploiești.

● Propun ca în noua lege să se menționeze mai concret sub ce formă se va realiza cointeresearea materială a salariaților pentru o etă mai bună pregătire la toate formele de perfecționare în care vor fi încadrați. După cum cred că este necesară prevederea unui stimulente material pentru toate acele cadre cu înaltă calificare și pentru specialiști care vor preda la cursurile de perfecționare, reciclare etc. — Ing. OLAH IOSIF, Vatra Dornei.

Proiectul de lege cu privire la

COMERȚUL EXTERIOR

Cine semnează contractul extern?

Proiectul de lege cu privire la activitatea de comerț exterior, de colaborare și cooperare economică și tehnico-științifică supuse dezbaterii publice, stipulează modalitățile de desfășurare a comerțului exterior, obligățiile celor împuterniciți cu această activitate. El conține reglementări care contribuie la apropierea activității de comerț exterior de producători și beneficiari și delimitează precis atribuțiile și răspunderile care revin organelor care contribuie la activitatea de comerț exterior — reglementări care stimulează creșterea eficienței activității de comerț exterior.

Doresc să mă refer, în continuare, la cîteva articole din proiect acestei legi, pentru a face unele propuneri de îmbunătățire.

Așa, de pildă, cu privire la dreptul de semnare a contractelor externe — prevedere cuprinsă în articolul 7 — considerăm necesar ca acest drept să se acorde de către președintele consiliului de administrație din companiile industriale sau de președintele comitetului de direcție și alor salariați decizi membrilor conducerii unităților respective. Aceasta este necesară pentru a asigura promptitudinea în încheierea afacerilor comerciale, pentru cuprinderea în mod operativ a volumului mare de contracte (întreprinderea noastră semnează anual peste 2 000 de contracte externe), pentru a se putea desfășura și semnarea contractelor în străinătate de către delegații temporari și permanenți în limitele mandatului primit.

Referitor la drepturile și obligațiile băncilor, propunem să se menționeze expres — ca sarcină a acestora — urmărirea și încasarea contravalorii mărfurilor la export, pentru a între-

na într-o măsură mai mare bănele — alături de întreprinderile de comerț exterior, realizarea scopului final de încasare a valutei.

În ceea ce privește atribuțiile și răspunderile întreprinderilor de comerț exterior specializate, considerăm necesar ca în scopul realizării contribuției la elaborarea planurilor lor de comerț exterior și fără participarea la târguri și expoziții internaționale.

De asemenea, considerăm util ca întreprinderile specializate să-și propună și să organizeze rețeaua comercială externă pentru vânzarea mărfurilor la export — prin delegați permanenți, birouri comerciale, societăți mixte, depozite, magazine etc.

O altă atribuție de mare importanță pentru activitatea întreprinderilor de comerț exterior este și selecționarea și pregătirea personalului necesar activității de comerț exterior, atribuție care nu poate lipsi din preocupările de bază ale acestor întreprinderi.

Ne exprimăm convingerea că prin dezbaterile publice și propunerile de îmbunătățire care se fac la acest proiect, legea cu privire la activitatea de comerț exterior, de colaborare și cooperare economică și tehnico-științifică a Republicii Socialiste România va duce la îmbunătățirea simțitoare a activității de comerț exterior, în sensul sporirii accentuate a indicatorilor de eficiență.

Alexandru BUZEA
director coordonator
la întreprinderea „Româno-export”

„Cheia” unei balanțe echilibrate

În proiectul de lege se stipulează că ciclul de producție se consideră încheiat o dată cu valorificarea

producției în țară și în străinătate și încasarea efectivă a contravalorii acesteia (articolul 8, paragraful

2). O asemenea prevedere era absolut necesară și lătă de ce: în momentul de față, cind întreprinderile și centralele industriale nu sint interesate nemijlocit în activitatea de comerț exterior, se întinsec situații anormale în încasarea contravalorii mărfurilor expediate la export. Nu sint puține cazurile în care unitățile economice depun în ultima zi a lunii, la Banca de Comerț Exterior, pesul jumătate din documentele de export care priveau luna respectivă. Urmarea — nu e greu de înțeles: Îngreunarea precizării acestor documentații în bancă, trimiterea lor întîrziată în vederea încasării valutei. În final, nelincasarea la timp a contravalorii mărfurilor exportate, cu toate consecințele negative ce izvorăsc din aceasta — dobinzi la credite etc. Fără îndoială, prevederea din proiect de lege, la care ne-am referit, va determina un reviriment în domeniul decontării, unitățile economice fiind direct cointerestate în încasarea ei mai rapidă a contravalorii produselor fabricate pentru export.

O problemă deosebit de importantă pentru economia noastră națională, cuprinsă în proiectul de lege, este echilibrarea exportului cu importul. În acest sens, se prevede că Ministerul Comerțului Exterior, eliberînd autorizații de export-import, urmărește realizarea unor schimburi echilibrate și eficiente, în concordanță cu prevederile planului de stat și ale balanței de plăți externe.

Cointeresearea întreprinderilor în depășirea planului de export

Am studiat cu atenție proiectul de lege cu privire la activitatea de comerț exterior, de colaborare și cooperare economică și tehnico-științifică și pot afirma cu certitudine că el este autotocuprinzător în ceea ce privește problemele esențiale ale activității de comerț exterior. Astfel, în domeniul planificării,

Consider totuși că echilibrarea importului cu exportul — în ultimă analiză, condiție de fond pentru o balanță de plăți externe pozitivă — trebuie realizată încă de la întocmirea planului de producție. Cu alte cuvinte, în însuși modul în care se stabilește volumul mărfurilor destinate exportului și cel al importului și „cheia” unei balanțe de plăți externe echilibrate. Atunci cind această cerință va fi realizată, îndeplinirea atribuțiilor Ministerului Comerțului Exterior în eliberarea autorizațiilor de export-import va fi mult facilitată. Afirm aceasta plecînd de la faptul că folosirea pirghiilor economice în faza de circulație a mărfurilor, respectiv de comerț exterior, nu poate avea efecte majore scontate adică echilibrarea balanței de plăți externe. În acest domeniu, decisivă este deci producția, parametrii acesteia și corola care se păstrează în etapa îndeplinirii lor. Este vorba deci de o nouă concepție — și aș nume că producătorul răspunde direct de valorificarea și mai ales a vânzatoarea la export a produselor pe care le fabrică.

Făcînd aceste considerații, apreciez totodată că legea privind activitatea de comerț exterior, de colaborare și cooperare economică și tehnico-științifică a României va reprezenta cadrul legislativ propice pentru creșterea eficienței activității de comerț exterior și afirmarea mai puternică a României pe planul schimburilor economice internaționale.

Conf. dr. Gheorghe MURGU
director în Banca Română de Comerț Exterior

Am studiat cu atenție proiectul de lege cu privire la activitatea de comerț exterior, de colaborare și cooperare economică și tehnico-științifică și pot afirma cu certitudine că el este autotocuprinzător în ceea ce privește problemele esențiale ale activității de comerț exterior. Astfel, în domeniul planificării,

de lege ne-a sugerat și unele observații și propuneri.

În cadrul art. 13, de exemplu, unde se vorbește despre obligația unităților producătoare de a-și crea în întregime — din activități proprii — mijloace valutare necesare pentru asigurarea importurilor și să realizeze plusuri de valută în folosul statului, cred că ar fi bine să se prevadă și dreptul titularului de plan export de a folosi în favoarea unității respective o parte din valuta realizată în plus ca urmare a depășirii planului de export.

Consider că această măsură va stimula întreprinderile exportatoare de a spori livrările la export, tînuînd în acest scop măsurile tehnice și organizatorice ce se impun. De asemenea, la articolul 20, în care sint menționați factorii răspunzători pentru depășirea sarcinilor de export, cred că este util

să se precizeze de unde vor primi aceste sarcini unitățile cu gestiune economică internă, pentru că în proiect se vorbește numai de unități productive și prestatoare de lucrări și servicii cu gestiune economică proprie.

Pe de altă parte, consider că nu există o corelație potrivit căreia prevederile articolelor 7 și 10 cu privire la cine anume intră în relații directe cu piața externă, unitățile producătoare sau numai organele intermediare. Astfel, în timp ce în articolul 7 se spune că „fiecărei întreprinderi producătoare se ocupă nemijlocit și răspunde de activitatea de comerț exterior, chiar dacă nu intră direct în relații cu piața externă”, în art. 10 se face precizarea că „pentru a-și asigura necesarul de comenzi externe pe perioade cit mai lungi, unitățile producătoare trebuie să prospecteze sistematic piața externă, să intre în raporturi de colaborare și

cooperare cu întreprinderi și firme din alte țări”.

Personal, optez pentru legislația prevederilor articolului 10, care sint mult mai precise, creează cadru propice pentru ca producătorul, care eunoaste cel mai bine caracteristicile și însușirile mărfurilor realizate, să le și prezinte beneficiarilor externi și nu prin intermediari care, așa după cum a dovedit practica, de multe ori sint în afara problemelor.

Același lucru trebuie precizat și în cazul importului de materii prime, materiale sau utilaje, pentru a evita unele neplăceri în relațiile noastre cu furnizorii externi, întîlnite pină acum.

Ing. Nicolae TURTUREANU
directorul Combinatului de celuloză și hîrtie Suceava

Propuneri și sugestii

● Consider că în Legea cu privire la activitatea de comerț exterior, de colaborare și cooperare economică și tehnico-științifică ar trebui să se prevădă obligații și răspuneri ce revin institutiilor de cercetări și proiectări în legătură cu colaborarea și cooperarea cu alte instituții similare din străinătate. Apoi, avînd în vedere exigența necesară în prezentarea mărfurilor destinate exportului, cred că nu ar fi lipsit de interes să se creeze unități speciale care să confecționeze ambalaje cu specific românesc și pentru care să se prevădă în lege obligații și răspuneri. De asemenea, sint de părere că această atenție trebuie acordată materialelor de propagandă comercială — cataloge, prospecte etc. — și pentru ca acestea să răspundă scopului, elaborarea lor să fie încredințată unei „ingure instituții în țară pentru care să se prevădă în lege drepturi și răspuneri concrete. (Octavian Marțian, din Ministerul Muncii).

● Referîndu-mă la articolul 5, alineatul 2, propun ca redactarea lui să se îmbunătățească, în sensul de a se prevedea ca elaborarea planului comerțului exterior și de cooperare economică și tehnico-științifică să se facă în mod cert vor duce la o mai amplă afirmare a produselor noastre pe piața externă și la realizarea unor importuri cit mai economiceose pentru economia națională.

● Am studiat cu atenție proiectul de lege cu privire la activitatea de comerț exterior, de colaborare și cooperare economică și tehnico-științifică și pot afirma cu certitudine că el este autotocuprinzător în ceea ce privește problemele esențiale ale activității de comerț exterior. Astfel, în domeniul planificării,

putea fi acceptată; iar o neacceptare a cererii interne de materii prime necesare altor întreprinderi nu poate fi decit dăunătoare economiei naționale; b) o planificare cantitativă a exportului — prin diferența dintre producție și consum — pare logică și va da siguranță în aprovizionarea cu materii prime și materiale a întreprinderilor prelucrătoare. (Ing. Radu Culai, din orasul Gheorghe Gheorghiu-Dea).

● Importanța capitală a comerțului exterior pentru progresul nostru general este unanim recunoscută. Unanim recunoaștem și vechitul dicton: „Omni științifica locum”. În acest sens proiectul de lege prevede un sistem științific de selecționare a cadrelor prin concurs. Nu prevede însă un sistem științific de promovare în funcții de conducere a cadrelor. Numirea în funcții de conducere a cadrelor din sistemul comerțului exterior, pe baza capacității și calităților personale, mi se pare, de aceea, o metodă dreaptă și în avantajul întregii societăți. Stabilirea concretă a criteriilor care stau la baza concursului de promovare sau angajare este o problemă de specialitate și comportă o analiză aparte E bine de reținut că în acest caz „teste” trebuie să dețină ponderea hotărîtoare în apreciere. Concursul va produce efecte deosebit de pozitive în sensul interesului deosebit pentru studiu și pregătire al tuturor celor interesați. (Traian Ioan — București).

pagina economică

SĂ FII CONTROLORUL PROPRIEI TALE MUNCII!

Să ne oprim, fie și numai pentru puțin, asupra celorva elemente statistice care au definit un „mod de a gândi și a lucra” existent înainte la fabrica de încălțăminte „Flacăra roșie” din București. În anul 1969 comul a respins și refuzat circa 160.000 perechi de încălțăminte. Cauza? Fețe neînținse, pete, cusături strimbe, tălpă dezipliată. Luni în șir fabrica s-a aflat în situația critică de a fi immobilizată milioane de lei în produse fără desfacere asigurată. Nici începutul anului trecut nu se anunța mai optimist. În primul trimestru au fost refuzate și respinse circa 40.000 perechi de încălțăminte. În luna iulie 1970, organele de control al calității mărfurilor au respins mai bine de 40 la sută din producția unei bune rădăcini defectelor de calitate. Și așa mai departe, am putea însira alte și alte cifre care vorbesc de la sine despre superficialitate în muncă, despre nepricepere și incompetență, despre pasivitate.

Că trebuia să se intervină energic, hotărât și imediat pentru a pune capăt acestei stări de lucruri era evident pentru toată lumea. Dar cu ce să se înceapă? Ce tactică să fie aplicată? Sînt doar câteva din problemele care constituie la care conducerea fabricii trebuia să găsească răspunsul cel mai potrivit și prompt. Orice zi pierdută, orice tergiversare însemna scumpla pierdere de noi cantități de produse refuzate, însemna diminuarea eficienței muncitorilor și înrăutățirea situației economice și financiare a fabricii.

— În febra unor asemenea căutări am ajuns, de fapt, la o adevărată redescoperire a procesului de producție și a modului de lucru în fabrică, Dumitru Plințescu. Cit pare de simplu un pantof, el trece prin 300 de mini și 100 de operații în fluxul de producție pînă cînd atinge de la pielea crudă la mătase ambalată pentru magazin. Nu este greu să presupunem cu câtă ușurință poate să apară un defect de calitate.

— Tot atât de adevărat este însă și faptul că dacă tehnologia de fabricație a fiecărui produs este bine pusă la punct, dacă există un control interfață exigent, probabilitatea despre care vorbim poate fi substanțial micșorată.

— În privința tehnologiei, aveți dreptate, au existat și s-au menținut o serie de neajunsuri, de omisiuni toleranțe în șir. Cit privește controlul interfață, acesta a avut o practică posibilitatea — dat fiind numărul mare de operații și volumul mare al producției — să depășească toate defectele de calitate. S-a și născut în un moment dat ideea — și am aplicat-o — de a mări numărul de controlori. Din păcate, lucrurile au mers la fel de prost. Toate preocupările noastre erau axate atunci pe găsierea unor metode de depistare la timp a oricărui defect și, mai mult, de prevenire a fabricării unor produse de proastă calitate. Dar înainte de orice, am căutat să garantăm asigurarea condițiilor tehnice și materiale pentru execuția fiecărui model, închinid în acest fel orice justificare a proastei calități prin lipsă de capacitate sau de materie primă, prin goluri în tehnologie ș.a.

— Nu este lipsit de interes să prezentăm câteva detalii în legătură cu ultimul aspect, întrucît multe întreprinderi din sectorul de șoseci se luptă în prezent de greutăți asemănătoare.

— Am hotărât ca nici un produs, nici un model nou să nu intre în fabricație și să nu iasă pe poarta fabricii fără fișa de atestare. Prezenta încălțăminte — model, sortiment — se poate executa industrial în cazul în care se contractează semnăturile de atestare — scrie în capul acestei fișe. Și pe rînd toți factorii de răspundere angajați în realizarea unui produs certifică calitatea materialelor, existența condițiilor tehnice și materiale și garantarea unei eficiențe. De exemplu, șeful serviciului tehnologic atestă că tehnologia este pusă la punct, șeful serviciului producție — că există capacitatea de execuție corespunzătoare, șeful serviciului aprovizionare — că este asigurată baza de materii prime și materiale, șeful serviciului preț de cost — că produsul este rentabil, are o anumită eficiență, șeful serviciului creație — că produsul se înscrie pe linia modelului ș.a. Această angajare, prin semnătură nu trebuie privită ca o formulă birocratică, ci ca o certitudine a unei serioase fundamen-

— În luna august din anul trecut, am aplicat-o la Hnia 1, unde erau cele mai multe refuzuri de calitate. La început, majoritatea lucrătorilor a refuzat să semneze fișele de atestare. „De ce să răspund eu de munca altuia”, „Există controlori de calitate, să-și facă datoria!” — am auzit nu o dată din partea unor muncitori. Am fost însă hotărât să mergem pînă la capăt cu experimentul început. Alături de noi au fost organizația de partid, comitetul sindicatului, organizația de tineret, con-

ducerea combinatului și specialiștii din Inspectoratul general de stat pentru controlul calității mărfurilor. Mulți s-au adresat cu reclamații la comitetul de partid, la comitetul sindicatului, la conducerea combinatului. Fără excepție, cu tact și răbdare, s-a explicat fiecărui muncitor necesitatea introducerii unei asemenea măsuri. Cîteva zile am făcut o adevărată școală.

— Ce rezultate s-au obținut mai departe?

— Inertă a cedat destul de greu. Exigența noastră a fost fermă: nu am admis nici un fel de compromis. În primele 3-4 zile, rezultatele au fost foarte încurajatoare sub aspect calitativ, dar toată nesatisfacția din punct de vedere cantitativ. Producția benzii nr. 1 a scăzut la mai mult de jumătate. Treptat, a început să crească și în numai câteva zile a revenit la normal. Inertă a fost învinsă. Dacă înainte banda respectivă mai bine de 25 la sută din producția zilnică era respinsă, în scurt timp respingerile au scăzut la 2-3 la sută. Pe ansamblu fabricii, în ianuarie anul trecut au fost refuzate 18.000 perechi de încălțăminte, în aceeași perioadă din acest an, nu s-a înregistrat nici măcar un refuz. De acum înainte, baza acestor rezultate au sporit cu circa 20 la sută veniturile muncitorilor. Nu este de mirare că în urma unor asemenea rezultate concludente am reușit în scurt timp să câștigăm aderența marii majorități a salariaților la extinderea autocontrolului în întreaga fabrică.

— În ce stadiu se află aplicarea autocontrolului în fabrică?

— Metoda a fost extinsă la toate cele 6 linii de fabricație. Acum sîntem preocupat de generalizarea autocontrolului în sectoarele primare — la fabricarea minerală și la cea vegetală — ca și în sectorul de marochet. Vrem să merrăm în discuție toate salurile înregistrate în creșterea calității produselor în urma introducerii autocontrolului în activitatea de execuție, considerăm că metoda poate fi sustinută îmbunătățită și în această direcție vom acționa în viitor.

Am relatat doar despre câteva momente mai importante desprins din cântărele colectivului de la fabrica „Flacăra roșie” din Capitală și în direcția lichidării neajunsurilor privind calitatea produselor. Dar dacă astăzi fabrica se mîndrește cu rezultate într-adevăr spectaculoase obținute în numai câteva luni în acest domeniu, ele se datorează și existenței și competenței controlului tehnic de calitate din întreprindere. Fiecare controlor este astăzi atestat, căutîndu-se să se orienteze activitatea controlului de calitate nu spre constatarea defectelor, ci spre prevenirea lor. Controlorii devin în acest fel adevărați participanți la fabricarea mărfurilor de bună calitate.

Nu credem că trebuie să aducem prea multe argumente pentru a dovedi necesitatea stringentă a generalizării experienței pozitive acumulate de colectivul de la „Flacăra roșie” în toate unitățile din sectorul de încălțăminte, ca și în celelalte întreprinderi ale industriei ușoare cu un profil organizatoric asemănător: confecții și tricotate. Ce-i drept, în multe întreprinderi se spune că s-a aplicat metoda autocontrolului. Din păcate, însă, este vorba de o aplicare formală și parțială, nu completă, dovadă fiind menținerea unui volum ridicat de refuzuri de calitate într-o serie de unități și Inspectoratul general de stat pentru controlul calității produselor — inițiatorul acestei metode — trebuie să persevereze și să determine combinatele de industrie ușoară să generalizeze neîntîrziat experiența pozitivă acumulată și să contribuie la perfecționarea ei.

Viorel SALAGEAN

Cu o mină în propria grădină și cu amîndouă spre vecini...

În scopul unei cit mai bune aprovizionări a populației, conducerea partidului a stabilit ca fiecare județ să-și organizeze baza proprie de producere a legumelor, iar acolo unde nu sînt condiții prielnice de producție, să se organizeze cooperarea cu alte județe. Această indicație are o importanță deosebită pentru județul Hunedoara, unde s-au dezvoltat an de an puternice centre muncitorești — Hunedoara, Teiuș, Ghelari, Călan; orașele Deva și Brad au devenit mari consumatori de produse agroalimentare. În ce măsură sectorul legumicol din județ asigură aprovizionarea acestor masive concentrații de forțe productive?

O apreciere realistă a situației atestă faptul că, în decursul anilor nu a existat un echilibru dinamic între creșterea permanentă a cererii de consum și dezvoltarea sectorului legumicol din județ. În totalul terenurilor arabile din județ suprafața destinată legumiculturii ocupă abia în jur de 1,20 la sută. Această proporție — mult prea redusă în raport cu posibilitățile existente și cu cererea de consum — îngreunează activitatea de aprovizionare a centrelor muncitorești din

Oraștie, Ila, Geogiu — unde legumicultura are o pondere mai mare, sau cele de la Hațeg și Totești — unde există condiții favorabile producției de cartofi, au trecut imediat la aplicarea măsurilor preconizate.

Cu toate că în ansamblul pregătirea producției de legume se prezintă într-un progres evident față de situația din anul trecut, mai există totuși ferme unde lucrările de fertilizare a solului, de pregătire a răsadurilor sînt rămase în urmă. Se impune mai cu seamă intensificarea acțiunii de repic în răsadnițele cooperative agricole din Dobra, Folt, Aurel Vlaicu, Geogiu și din alte unități, cu atât mai mult cu cît timpul prielnic reclamă deplasarea acestor pregătiri.

După ce rezultă din preocupările Direcției generale agricole județene, anul acesta în toate unitățile agricole se pune un accent deosebit pe sporirea producției de legume pe unitate de suprafață. Este foarte bine că se procedează astfel. Totuși, creșterea contribuției din resursele proprii ale județului la satisfacerea necesarului de consum al populației nu poate fi realizată decât în măsura în care se extinderea suprafeței cultivate cu legume, mai ales în acele zone care au tradiții în grădinarie. Astfel, în cadrul consiliului intercooperatist de la Oraștie se poate organiza la Căstău o fermă legumicolă de 60 ha. La I.A.S. Simeria, mai cu seamă la fermele din Deva și Lăpușnic, suprafața cultivată cu legume se poate extinde de la 80 ha la aproape 300 ha. Cu ani în urmă în aceste terenuri erau cultivate cu legume și deveniseră

renunțate pentru producțiile mari ce se obțineau de pe ele.

Anul trecut calamitățile naturale au făcut ca importante terenuri de pe malul Mureșului, apte pentru legumicultură, să fie degradate prin acoperirea lor cu balast și nisip. În cadrul cooperativei agricole din Ila, de pildă, se află în această stare o suprafață de peste 35 ha. Prin reintroducerea acestor terenuri în circuitul agricol, producția de legume a județului ar sporii simțitor. Dar, după cum ne spune tov. Mircea Silvestru, director adjunt al direcției generale agricole județene, deocamdată aceste terenuri nu pot fi puse în valoare deoarece lipsesc utilajele necesare: excavatoare, buldozere, dragline. Desigur, pentru executarea unor lucrări speciale ca decoapterarea, îndiguierea și nivelarea terenurilor sînt necesare aceste utilaje grele. Totuși dacă ele nu pot fi procurate, pe suprafețe mai mici, lucrările de degajare a terenurilor pot și trebuie executate cu mijloace locale.

După cum aminteam la început, în acest an mai mult de jumătate din consumul de legume al județului rămîne să fie asigurat din afară, din alte zone ale țării. Din partea Centrală de producție, valorificarea și industrializarea a legumelor și fructelor în București, s-au primit repartițiile pentru acoperirea necesarului de consum în acest an, în deosebi din județele Dolj, Olt, Timiș, Iași, Iași, Arad, Brașov, Telega, Dimbavla, Covasna și Harghita. Dar, pînă în prezent, întreprinderea județeană de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor nu a încheiat încă contracte cu furnizorii din județele amintite. Or, pentru a exista garanția că populația din centrele muncitorești ale județului va beneficia în acest an de o aprovizionare ritmică și în destulătoare cu legume și fructe, trebuie să se încheie din timp contractele cu furnizorii din celelalte județe.

Sabin IONESCU
correspondentul „Scintei”

CONTRASTE

• Dacă petele n-au ieșit nici cu „Alba-Lux”...

Afiam într-o notă la rubrica noastră publicată spre stîrșit anulului trecut că fauricii de lină „Integrată” din Constanța i-au fost respinse — într-o singură lună — pentru resortare și remediere 2.000 metri liniari de țesături. Motivul? Deficiențele multiple — dungi de culori diferite, fire tensionate, flameuri, operații de repansare sau de spălat executate neîndeplinit etc. Conducerea tehnic-administrativă pare să nu se fi emoționat peste măsură. Ba nici măcar pe măsura cuvenită.

În luna ianuarie — potrivit constatărilor Inspectoratului general de stat pentru controlul calității pro-

duselor — fabrica „Integrată” a primit reclamații de la unitățile beneficiare pentru produse valorind 1,9 milioane lei și a plătit bonificatii de circa 72.000 lei. „Sînt peve exigente cei de la unitățile de confecții, cătorora le livrăm țesături”, — încearcă să se discute conducătorii fabricii.

Se confirmă din plin conculia notei noastre — precedente — la „Integrată” din Constanța este nevoie de o soluție pentru a curăța petele de pe „marca fabricii” și să se vade, pete rezistente. Nu ies nici frecate cu „Alba-Lux”. Poate se găsește altă soluție, chiar nechimică?

• Pe melodia „Aseară vîntul bătea, măi”!

La Cooperativa agricolă Caragele, județul Buzău, creșterea animalelor ar putea aduce mari venituri. Dar în loc de ciștiș se înrețșirează însemnate pagube. Aici — după cum ne relatează corespondentul nostru Radu Gheorghiu — după posturile n-au geamuri, iar zidurile sînt sparte. Borhotul este depozitat unde vrei și unde nu vrei, la întimplare. Presedintele cooperativei, Petre A. Petre, cunoaște această stare de lucruri, dar nu face nimic pentru a o remedia. „Avem grătări pe care nu le putem rezolve singuri”, spune el, „în tînd cu noi, în țesăstele a cîteva din afară să pună geamurile, ori să facă reparatii destul de sim-

ple. Instalația de apă, care s-a defectat cu vreo 4 luni în urmă, nu este reparată. Furtaje există dar se administrează în la întimplare și țocătoarea este defectă de doi ani. „Ii lipsește un lagăr ce nu poate fi procurat”, ne spune prezședintele. (Aflăm la baza de aprovizionare că astfel de piese au existat în posesia). De fapt, ceea ce lipsește aici este elementarul spirit gospodăresc. Cu geamuri lipsă și ziduri sparte nu se pot cere de animale. Sufi vîntul prin grajduri, și suflă a pagubă. De ce așezădele degeaba se plînge și se lamentează. Mai bine ar cînta — noi! I-am sugera o melodie: „Aseară vîntul bătea, și jumina îngheța”.

• Vagoanele zburătoare

Cîteva sondaje asupra sistemului de transport al cimentului produs la Fabrica de ciment din Bicăz, făcute de Inspectoratul de la județul Neamț, au dus la niște concluzii uluitoare, incredibile. Prima constatare: dispar vagoanele întregi de ciment. Cum, de unde? Foarte simplu — de pe calea ferată. Întreprinderea livrează direct beneficiarii cantități de ciment contractate, la prețul C.F.R.-ului cu scrisori de trăsură și acte în regulă, iar la destinație se trebuie îngrășăcite cite unul vagon. Dintr-un transport de 108 tone expediate anul trecut întreprinderea de construcții hidroenergetice din București, au lipsit 15.000 kg de ciment, adică exact în cantăcătura vagonului nr. 00551184263 care, „vortalizat” pe drum, în scrile și în fapt, C.F.R.-ul a plătit cîteva sute de lei în plus față de valoarea nominală. În urma trîmșii trimisă aceluiași beneficiar s-a „topit” vagonul cu nr. 315319008792. Din nou C.F.R.-ul a plătit pagube, dar cimentul nu s-a găsit. La fel s-a întimplat și cu vagonul nr. 215391215385, expediat întreprinderii de prefabricate din Beton Roman. Și sînt numai cîteva exemple...

• Bani în ploaie

În cooperativa agricolă din Nănești, județul Vrancea, au fost cumpărate cantități însemnate de îngrășăcite chimice pentru fertilizarea ogarilor. După cum este știut, îngrășăcitele chimice constituie unul din cele mai eficiente mijloace de sporire a producției agricole. Aceasta însă cu condiția ca aplicarea lor să se facă corect, cu simț gospodăresc. La această unitate nu se urmărește însă eficiența fertilizării. O parte din îngrășăcite sînt îngrășăcite — ne informează corespondentul nostru I. Nistor — au fost lăstate în grămezi fără a fi protejate. Ploile și ninsoarea au format un fel de pastă care nu mai poate fi îngrășăcite mecanic. În una din zile, un mecanicior a pus mîna pe o lopată și a împrăștiat pe loc cîteva sute de kilograme de superfosfat. Risipă de îngrășăcite care înseamnă bani aruncați în vînt — adică pardon, în ploaie — ca și mînurii de recoltă. Ar trebui ca autorii acestor performanțe să a-chite și ei „premiu special”. Poate și în bani, dar nu în ploaie.

(Urmare din pag. 1)

tiel naval din Constanța cu lunile. Se înțelege că în aceste condiții lucrările ce trebuie executate sub apă se desfășoară lent. În afară de aceasta, s-a târăgănat dotarea constructorului cu drăgi și mijloace de transport la nivelul necesităților. Putea fi rezolvată mai operativ problema drăgilor? Din discuțiile purtate, rezultă că da, dar cu o condiție, tocmai ea nerespectată: dacă beneficiarul, constructorul și, mai cu seamă, titularul de investiție, Ministerul Transporturilor — ar fi luat toate măsurile de cuvință pentru procurarea lor.

Consecințele acestei tergiversări sînt bine cunoscute, ele concretizîndu-se — după cum văzăm — în neatingerea stadiilor fizice prevăzute în grafice la o serie de lucrări importante. O atare situație este cu atât mai surprinzătoare cu cît, în cursul vizitei de lucru a tovarășului Nicolae Coșulescu, care a avut loc anul trecut pe șantierul portului, constructorii au prezentat un amplu program privind deplasarea lucrărilor, iar factorii de răspundere din minister și-au luat angajamentul să studieze toate posibilitățile reale ce concurred la o bună corelare a activității între toate organele și ministerele ce pot contribui la grăbirea ritmului lucrărilor.

Ce s-a întimplat între timp? Drăgile au continuat să lipsească și, o dată cu ele, chiar și piesele de schimb necesare, astfel că au fost întrerupte lucrările sau desfășurate în ritm de melc sau aproape au stagnat. În loc să se concentreze asupra acestui obiectiv de investiții, care în tranșele toate atribuțiile unui șantier de însemnătate națională, s-a urmărească îndeaproape mersul fiecărui lucrări, mai ales că ele se condiționează atât de strîns una de cealaltă, titularul de investiții și-a stabilit și un plan lejer, reducînd din fondurile alocate inițial anul trecut, împingînd execuția unor lucrări im-

portante în 1972, tocmai anul cu cele mai complexe probleme. De altfel, și programul de investiții pentru această an nu este în concordanță cu stadiile fizice ce ar trebui atinse. Mai mult decît atât, întregindu-se acestui stil de lucru, de amînire și târăgăinare a unor probleme de extremă importanță, constructorii și-a organizat producția pe temelii unor rațiuni inexplicabile, nemaumărînd cu strictele grafice de execuție. Căci, trebuie spus, o parte din datele înțelese în articol se datorează și unor fisuri, de neașteptat, în organizarea activității șantierului. Am căutat să aflăm la forul de

POARTA MARITIMĂ A ȚĂRII — MEREU MAI LARG DESCHISĂ!

resort al constructorului ce măsuri s-au luat pentru intensificarea ritmului lucrărilor în acest an.

— Am reușit să conturăm în colaborare cu Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini o rezolvare justă a problemei drăgilor — ne-a relatat ing. Ștefan Dumitrescu, director general al Trusului de construcții, drumuri, poduri, porturi și aeroporturi din Ministerul Transporturilor. În același timp, am cerut conducerii întreprinderii din Constanța să organizeze mai bine activitatea, să introducă lucrul în trei schimburi pentru obținerea unui randament productiv maxim. La rîndul său, Direcția generală a navigației civile din minister urmează să procure un număr sporit de galande pentru navigației maritime „Navrom” din Constanța — cu o mai bună soluționare a aprovizionării cu piese de schimb pentru drăgi, spre a evita pe viitor lungi lor staționare în reparații.

— Dar simpla construcție a molului, a drumurilor și platformelor sale nu înseamnă punerea în funcțiune a capacităților de producție. Urmează utilizarea lor cu macarale de cheu. Din păcate, Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, furnizorul general, nu a livrat nici una din cele patru macarale prevăzute să sosească încă de anul trecut. Vinș furnizorul care acuză cînd incorectănea proiectării, cînd lipsa de capacitate în uzinele sale nu mai comportă nici o discuție. Ce implicație

are absența lor? Dacă ținem seama că o macara de cheu poate prelucra într-o zi aproximativ 200 tone de mărțuri, este clar pentru oricine cit de mult ar sporii viteza de operare în port. Nu de mult, furnizorul a făcut promisiuni ferme că-și va realiza proiectul de macarale îngrășăcite. Desi binevenită, această decizie nu poate elimina implicațiile provocate de întîrziere: timpul de montaj s-a scurțat foarte mult, comparativ cu sporirea simultană a sarcinilor beneficiarului.

În fața acestui ghem de probleme, ing. Nicolae Odoanote, director general al Direcției generale a na-

minister. Or, poziția adoptată de directorul general nu poate fi considerată ca acceptabilă. Normal este să se ia fără întîrziere toate măsurile menite să intensifice ritmul de execuție la lucrările din portul Constanța și să se renunțe cu desăvîrșire la atitudinea de resemnare, care și-a făcut loc cam de mult vreme în legătură cu investițiile de la acest obiectiv.

Aminteam, la începutul articolului, de încă trei lucrări avînd un caracter derivat, aflate în curs de execuție pe platformele portuare. Deși nu ridică probleme de execuție deosebite, ele evoluază lent. De pildă, magazia de produse chimice avea termen de punere în funcțiune la începutul anului trecut, dar nici azi nu este gata. Constructorul — întreprinderea nr. 12 construcții și montaje din Constanța — este slab organizat, în permanență lipsit de materiale și utilaje de execuție. De aceea, punerea în funcțiune a acestei capacități intră în domeniul „pro-nosticurilor”. Într-o situație similară se află lucrările Ministerului Petrolului ce trebuie încheiate la sfîrșitul anului. Întreprinderea de construcții pentru industria petrolieră din Ploiești se plînge de lipsa forței de muncă și a mecanismelor de execuție. Ca urmare, planul de investiții pe anul trecut la acest obiectiv a fost indeplinit doar pe jumătate.

Ținînd seama de sarcinile mari ce revin, în ansamblul operațiilor noastre comerciale, portului Constanța, se impune ca Ministerul Transporturilor, împreună cu celelalte ministere angajate în realizarea investițiilor de aici, să examineze cu toată seriozitatea situația care s-a creat pe activitatea șantierului și să ia măsurile necesare, explicabile și motivabile, să ia fără întîrziere măsuri ferme, hotărîte, decisive pentru înlăturarea neajunsurilor și rezolvarea tuturor problemelor care depinde de intensificarea ritmului de execuție a lucrărilor de extindere a acestui mare port al țării.

**Cincinalul 1966-1970
în imagini**

JUDEȚUL IALOMIȚA

Volumul investițiilor s-a ridicat la 8 MILIARDE 148 MILIOANE LEI, depășind cu 97,2 la sută realizările din perioada 1961-1965

INDUSTRIA

— RITMUL MEDIU ANUAL DE CREȘTERE A PRODUCȚIEI INDUSTRIALE A FOST DE 19,1 LA SUTĂ

— ÎN 1970, PRODUCȚIA GLOBALĂ INDUSTRIALĂ A JUDEȚULUI A FOST MAI MARE CU 177,7 LA SUTĂ FAȚĂ DE 1965

53 la sută din întreg potențialul industrial al județului a fost creat în ultimul cincinal.

OBIECTIVE INDUSTRIALE

Puse în funcțiune

- Intreprinderea de prefabricate din beton Călărași
- Fabrica de produse lactate, Filatura de bumbac și Fabrica de ulei din Slobozia
- Fabrica de conserve din Fetești
- Secția de confecții din tricotaje „Crinul” din Lehlu.

În construcție

- Combinatul de Îngrășăminte azotoase din Slobozia, care va furniza anual agriculturii 300 000 tone uree și 300 000 tone azotat de amoniu.
- Fabrica de beton celular autoclavizat și Balastiera mecanizată de la Călărași.

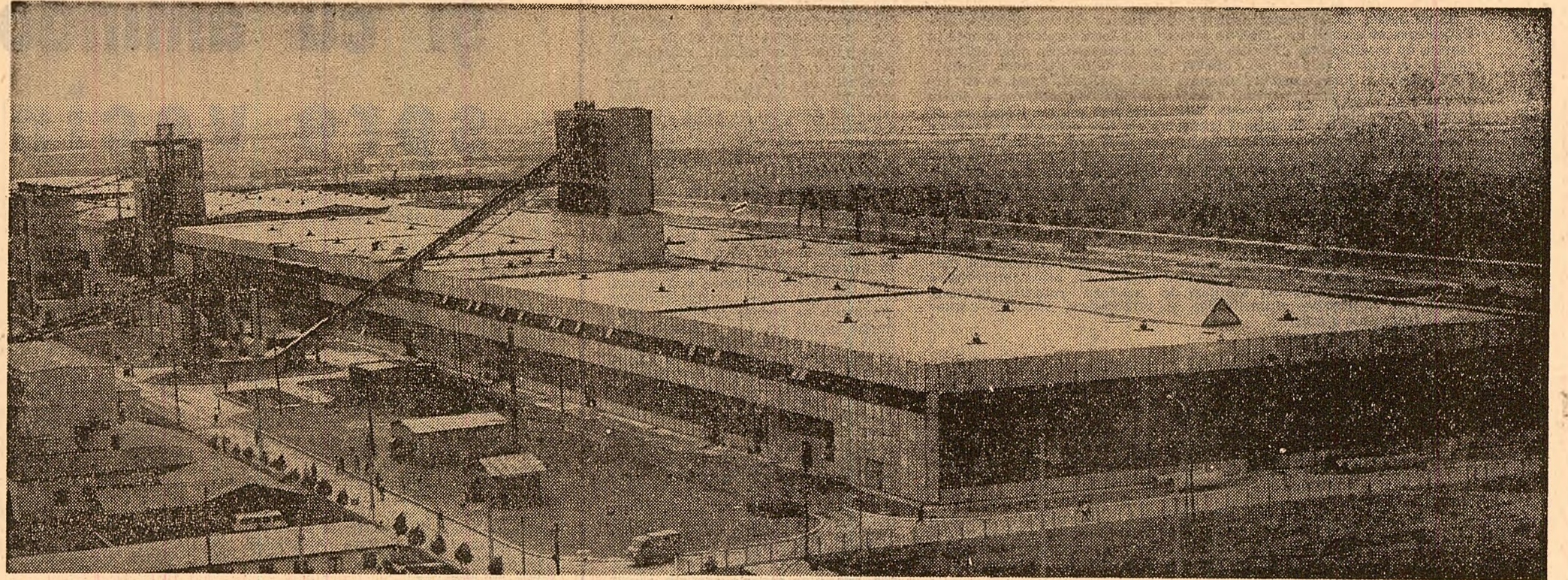
Dezvoltări și modernizări

La **COMBINATUL DE CELULOZA ȘI HIRTIE CĂLĂRAȘI**: instalația pentru hirtle cromo și instalația pentru confecționat calete și plicuri.

La **FABRICA DE CĂRAMIZI ȚÂNDĂREI**: extinderea capacității de producție cu 23 milioane cărămizi anual.

PRODUSE NOI

Fibre din bumbac, prefabricate din beton, confecții din tricotaje, ulei comestibil, conserve de legume și fructe, lapte praf, legume deshidrate.

Intreprinderea de prefabricate din beton Călărași

AGRICULTURA

Fondurile de investiții au însumat 3,7 MILIARDE LEI

NOI OBIECTIVE AGRO-ZOOTEHNICE LA FETEȘTI:

- Un complex pentru creșterea și îngrășarea industrială a porcilor cu o capacitate de 130 000 capete anual;
- Fabrica de nutrețuri combinate (97 000 tone pe an);
- O stație de uscat și calibrat porumb (2 000 tone pe an).
- LA MODELU un complex pentru creșterea și îngrășarea industrială a porcilor cu o capacitate de 130 000 capete anual

ÎN CONSTRUCȚIE:

- Două complexe intercooperatiste de creștere și îngrășare industrială a porcilor, cu o capacitate de 30 000 capete anual fiecare.
- Fabrica de nutrețuri combinate la Călărași.

MECANIZARE

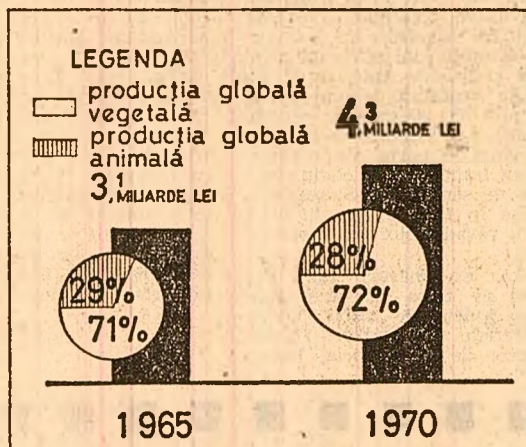
- În 1970, numărul tractoarelor s-a ridicat la 6 269 față de 4 579 în 1965, revenind un tractor la 79 hectare (în 1965, revenea un tractor la 107 hectare).

CHIMIZARE

În 1970 au fost încorporate în sol de peste 3 ori mai multe îngrășăminte chimice decât în 1965, revenind câte 281,4 kg la hectar.

ZOOTEHNIE

Importante creșteri s-au înregistrat îndeosebi la porcine, al căror număr a fost în 1970 de aproape 2 ori mai mare decât în 1965, iar numărul păsărilor a sporit cu 549 400

În anul 1965, valoarea producției agricole a însumat 3,1 miliarde de lei, iar în anul 1970 — 4,3 miliarde lei

AMENAJĂRI

PENTRU IRIGAȚII

SUPRAFAȚA AMENAJATĂ PENTRU IRIGAȚII A CRESCUT DE PESTE 5 ORI ÎN 1970 FAȚĂ DE 1965,

REPREZENTIND 33,6 LA SUTĂ DIN SUPRAFAȚA ARABILĂ A JUDEȚULUI ȘI 17,2 LA SUTĂ DIN SUPRAFAȚA AMENAJATĂ PENTRU IRIGAȚII A ȚĂRII.

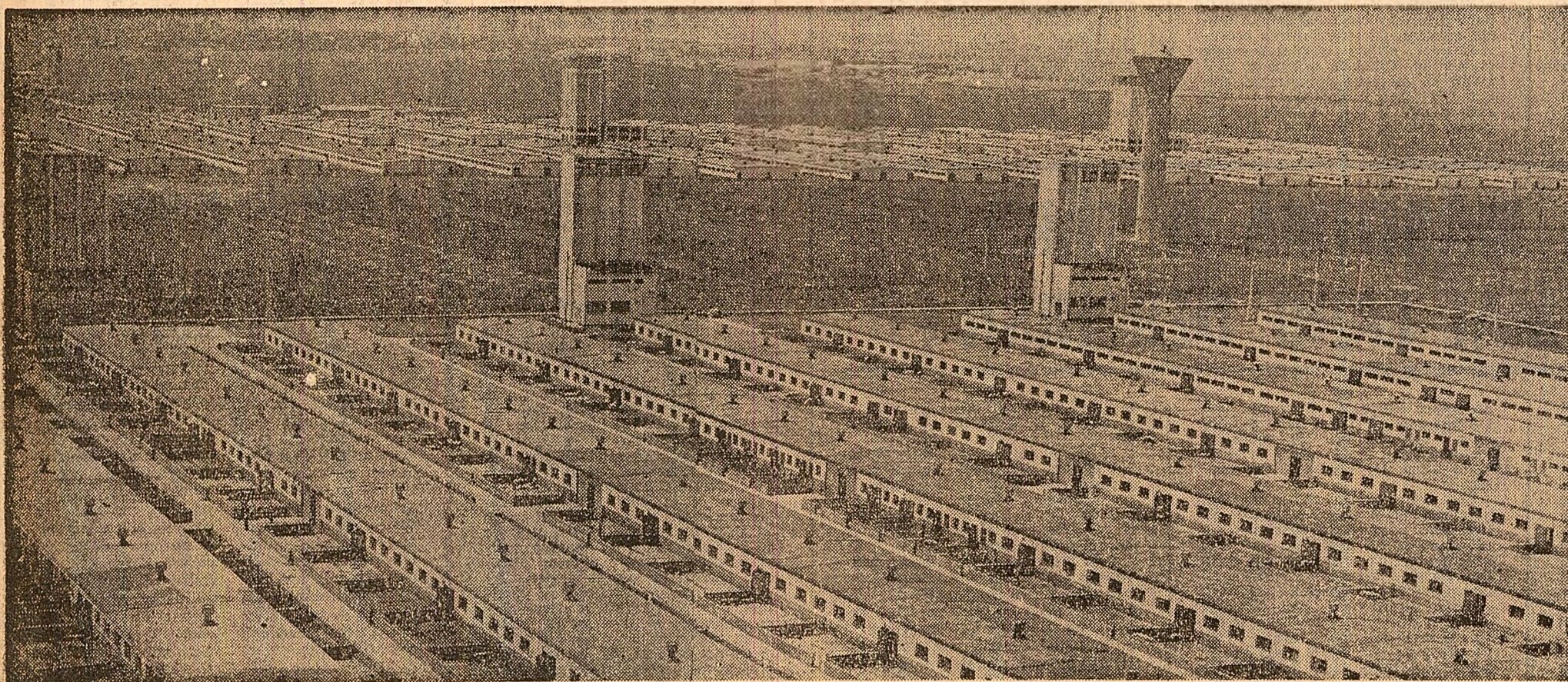
În anul 1965, suprafața amenajată pentru irigații era de 30 219 ha; în anul 1970 — de 168 982 ha, iar în anul 1975 va fi de 340 700 ha

Pe harta județului au apărut mari sisteme de irigații la:

- Jegălia — 18 712 ha;
- Pietroiu — Ștefan cel Mare — 39 000 ha (în final 54 800 ha);
- Gălățul — Călărași — 44 000 ha (în final 83 700 ha);
- Borcea de Jos II — Baltă — 2 979 ha;
- Ograda — 890 ha;
- Vlădeni — Lunca — 2 198 ha;
- Fetești — Lătești — 1 374 ha;
- Amenajări locale — 25 461 ha.

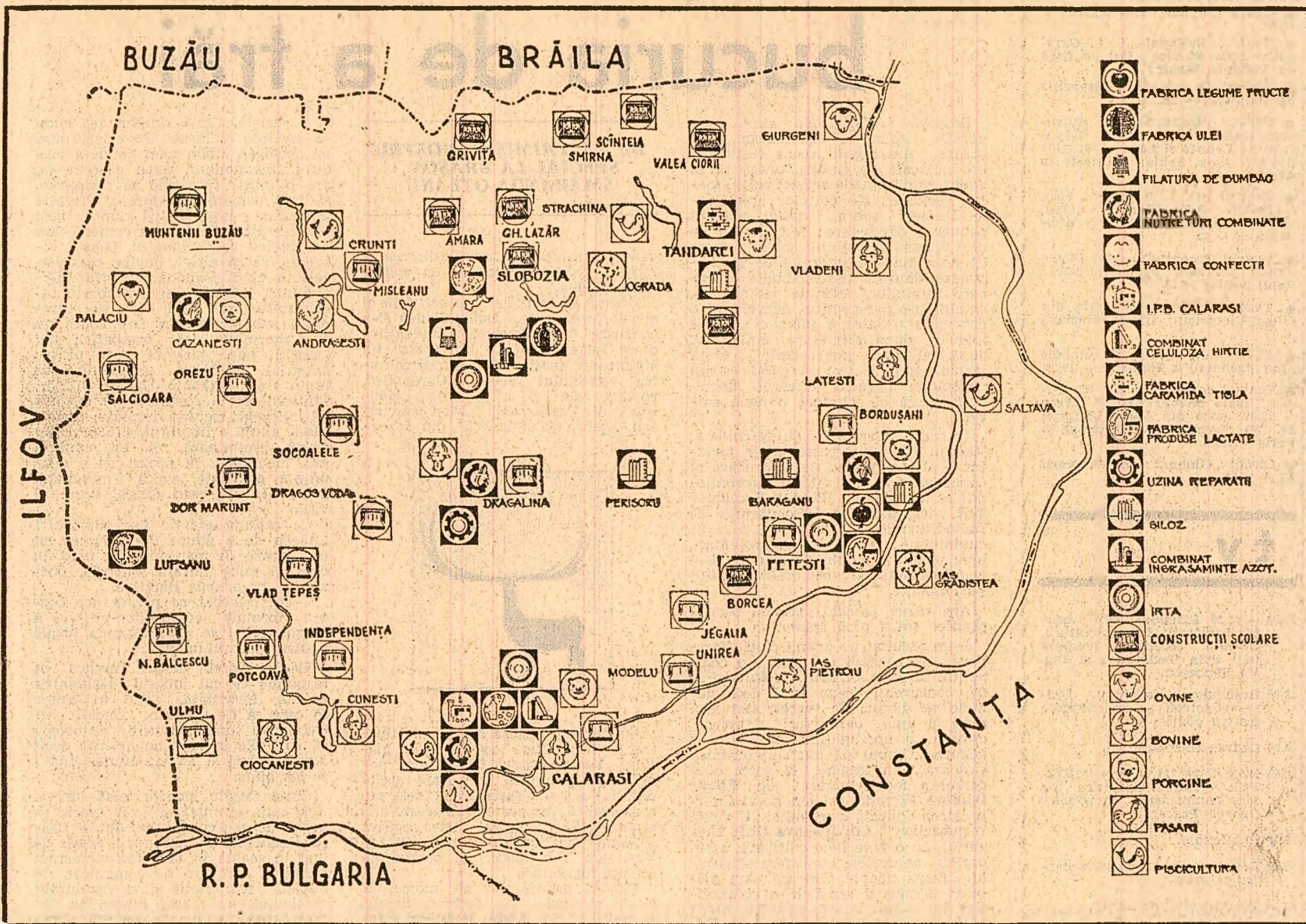
INDIGUIRI ȘI DESECĂRI:

- Borcea de Jos (compartiment III) pentru o suprafață de 14 000 ha.

Complexul pentru creșterea și îngrășarea industrială a porcilor de la Modelu

Orașul și satul pe treptele civilizației

LA SATE

În anii cincinalului s-a încheiat electrificarea

— Din fondurile populației au fost construite, la sate, **7 013** locuințe.
 — Desfacerea de mărfuri la sate, pe locuitor, a atins suma de **2 311** lei în 1970, față de 1 492 lei în 1965.

VALOAREA MĂRFURILOR VÂNDUTE

446
 milioane lei
 1965

664
 milioane lei
 1970

— În aceeași perioadă la sate au fost construite **109** unități comerciale, din care **7** magazine universale.

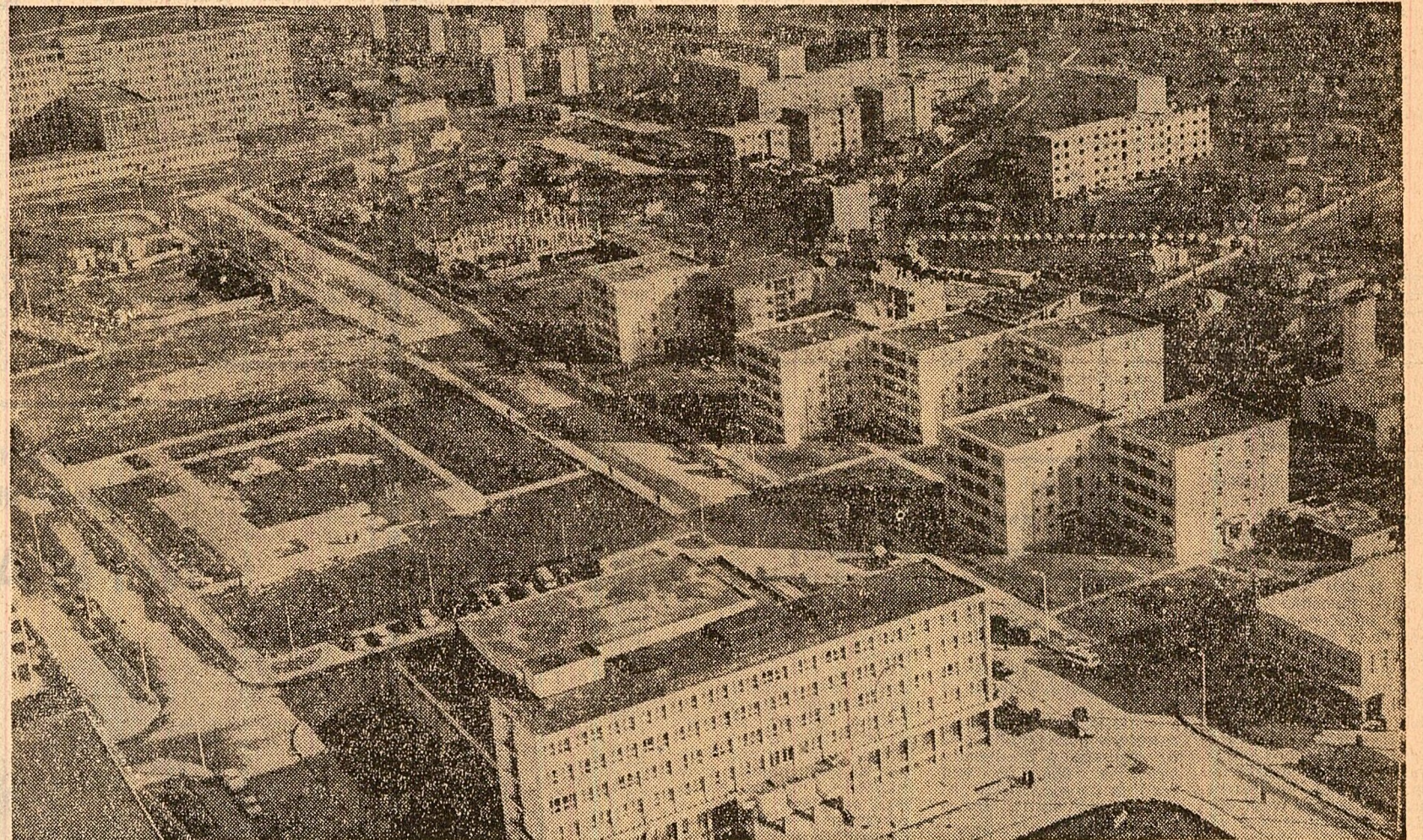
SALARIAȚI

În 1970, numărul salariaților din județ a ajuns la **93 472** față de **71 200** în 1965. Totalul salariaților din industrie a crescut cu **4 375**

Numărul cadrelor cu pregătire superioară care lucrează în agricultură a crescut de la **474** în 1965, la **682** în 1970, iar al cadrelor cu pregătire medie, de la **539** în 1965, la **604** în 1970.

LOCUINTE

În cincinal s-au construit **3 098** apartamente. Față de perioada 1960-1965, în cincinal, numărul apartamentelor construite din fonduri centrale și credite de la stat a fost de peste **2** ori mai mare. Au fost construite, în orașe, din fondurile populației, **2 293** case.

La Slobozia: noi locuințe frumoase, confortabile

DESFACERI DE MĂRFURI

În anul 1970, volumul mărfurilor vândute populației a fost de aproape **1,5** miliarde lei, reprezentând o creștere de **44,1** la sută față de 1965.

Creșteri simțitoare s-au înregistrat la produsele de folosință îndelungată:

Frigidere	141,9	la sută
Televizoare	177,2	la sută
Mașini de spălat	354,3	la sută
Mașini de cusut	75,8	la sută
Mașini aragaz	220,5	la sută
Mobilă	150,0	la sută

ÎNVĂȚĂMÎNT — CULTURĂ — SĂNĂTATE

Unul din cinci locuitori ai județului învață

S-au construit noi spații de învățămînt: **28** școli generale care împreună cu extinderile însumează **261** săli de clasă, **3** licee de cultură generală și un liceu de specialitate, **3** internate cu **624** de locuri și **4** cantine școlare, cu **550** locuri.

În anul școlar 1970-1971 sînt cuprinși în diferite forme de învățămînt (școli de cultură generală, profesionale și tehnice, licee) **74 869** elevi.

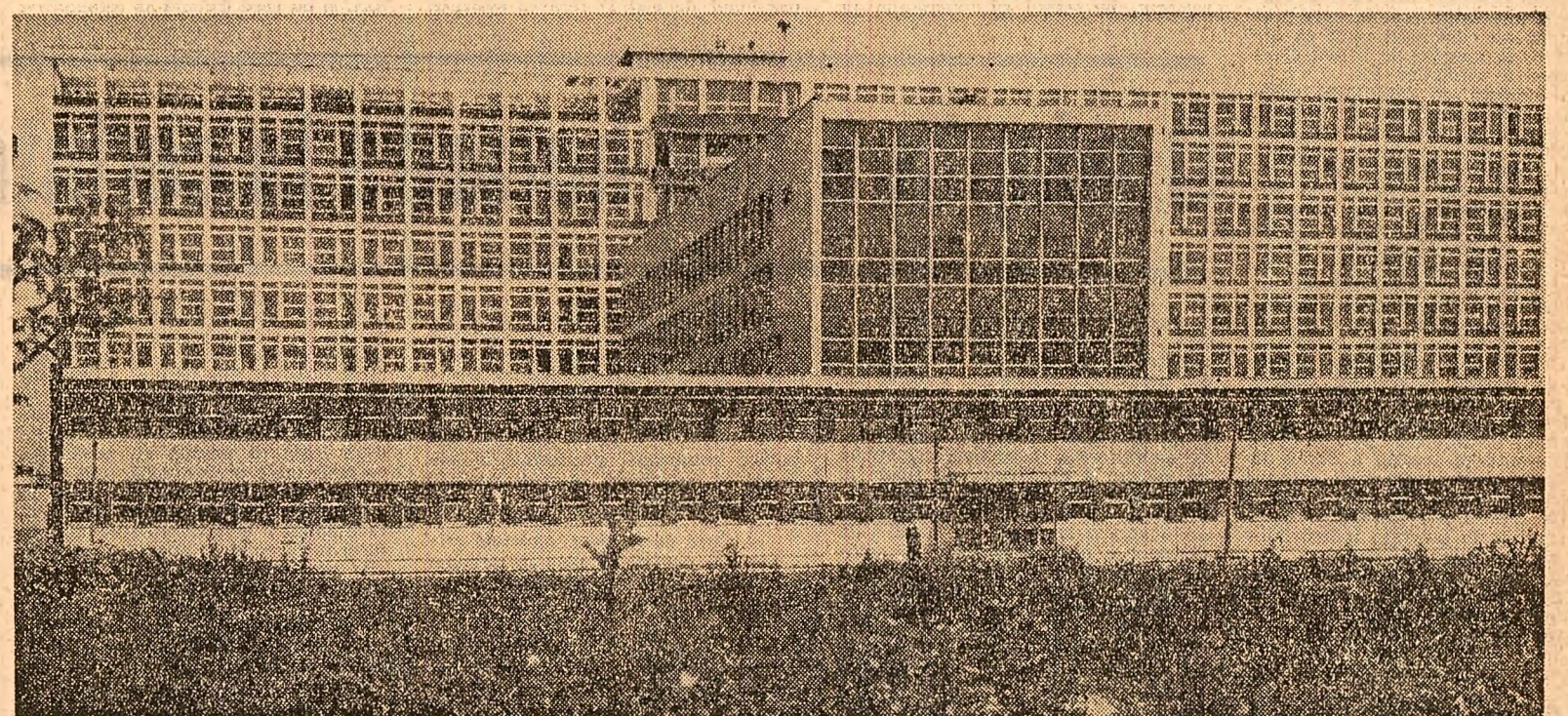
Numărul cadrelor didactice a crescut de la **2 418** în 1965 la **3 355** în 1970.

În județ funcționează **6** case de cultură, **55** că-

mine culturale cu **65** filiale, **4** biblioteci orașenești, **55** comunale și **65** filiale.
 În 1970, numărul spectatorilor la cinematograful a fost de **3 336 431** iar al abonațiilor la televiziune a sporit de aproape **4,5** ori față de 1965. Numărul medicilor s-a

mărit cu **154**, iar al personalului mediu sanitar cu **295**.
 La Slobozia s-a construit un spital modern cu **601** paturi.

În stațiunea Amara se află în construcție **2** pavilioane cu o capacitate de **1 000** de locuri pe serie, care vor funcționa tot timpul anului.

Un spital modern, cu 601 paturi, la Slobozia

CU CE LUCRĂRI ÎNȚINĂȚĂRI ANIVERSAREA PARTIDULUI?

Pregătirile pentru împlinirea aniversării semicentenarului Partidului Comunist Român se desășoară, în aceste zile, pe planul unei atmosfere publice însușite. Alături de întregul popor, și creatorii împlinesc cu entuziasm unanim, aduc

omagiuul creației lor mărețe sărbătorii. Continuând ciclul intervențiilor inițiate de noi, ne-am adresat pictorului Virgil Almășanu, în cultura plastică a Uniunii artiștilor plastici și artistului emerit Gheorghe Leahu, directorul Teatrului Național din Timișoara.

Realizările societății noastre pătrund adânc în conștiința artiștilor

— Cred că un eveniment de o asemenea importanță este și trebuie să fie continuu prezent în conștiința noastră, în conștiința artiștilor din întreaga țară. Această aniversare este adevărat legată de societatea noastră, de tot ceea ce însemnăm noi pe acest pământ. Iată de ce cred că este o datorie a fiecăruia să-și exprime, cu mijloacele care-l stau la îndemână, gândurile, sentimentele. Personal, mă gândesc să realizez câteva lucrări care, continuând linia de până acum a preocupărilor mele, să aducă un plus calitativ. Mă străduiesc să realizez câteva pinze care să aibă semnificația unui omagiu. Un omagiu adus istoriei eroice a poporului român vor fi, în primul rând, compozițiile: unul înfățișându-l pe Mihai Viteazul, celălalt pe Tudor Vladimirescu. Sunt de fapt gânduri mai vechi, mereu reactualizate, modificate în dorința afliării formei celei mai potrivite, celei mai apte unei comunicări directe, limpede.

Experiență. O experiență care, căutată în tradiția noastră și mai ales bine înțeleasă, e singura în stare să asigure autenticitatea lucrărilor.

— Expozițiile din primăvara acestui an, închinată aniversării semicentenarului Partidului Comunist Român vor reuni un număr impresionant de forțe artistice ale întregii țări. Care sînt, în aceste condiții, exigențele de ordin calitativ?

— Expozițiile închinată semicentenarului vor fi, sper, un examen al calității. În ansamblul lor, aceste manifestări vor constitui un adevărat eveniment plastic, pentru că simetele expozițiilor vor reuni producții artistice ale ultimilor doi ani. Temația variată, plină de conținut, prin care lucrările vor omagia această aniversare va trebui să fie potențată de valoarea artistică a exponatelor. Numai autodepășirea, prezentarea la un nivel artistic foarte înalt poate oferi satisfacții.

Interviu cu Virgil ALMĂȘANU, vicepreședinte al Uniunii artiștilor plastici

tre noi, cu un anumit grad de sensibilitate care ne face să vibram la aceste realități. Cred că viața societății noastre de azi, toate realizările, toate reușitele pe care le înregistram în acest complex de situații în mijlocul cărora trăim. Iar dorința de a înregistra în artă realizări deosebite mi se pare legitimă, firească. Cred însă că pentru a ajunge la aceste etape superioare este necesară o îndelungată acumulare de

Jubileul viitorului nostru

— Anul semicentenarului partidului a coincis pentru teatrul timișorean cu sărbătorirea a 100 de ani de teatru românesc pe meleagurile Banatului, cu împlinirea — de asemenea marcată festiv — a unui sfert de veac de activitate a primului teatru profesionist român din această parte a țării și cu evenimentul aniversării teatrului timișorean cu înălțarea de Teatru Național.

Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, gândurile și cele mai înalte aspirații de grație, de dragoste și caldă recunoștință ale tuturor celor ce lucrează în această instituție și îndreaptă către partid și conducătorii săi. Dacă teatrul timișorean sărbătorit nu de mult poartă titlul de

Interviu cu Gheorghe LEAHU, artist emerit, directorul Teatrului Național din Timișoara

He orientării partidului, marile merite de a valorifica și potența toate câștigurile lor spirituale.

— Naționalul timișorean recent câștigător este numai un exemplu.

— Naționalul timișorean, asemenea universității, este o aspirație a bănașienilor străvechi, poate de mai bine de un secol. În prezentul nostru socialist, înfăptuit.

Teatrul nostru, cel înființat acum un sfert de veac, a luat naștere în zilele imediat următoare preluării puterii de către forțele democrat-populare. Sprințul de care s-a bucurat el de-a lungul timpului este existența sale a fost unul din numeroasele exemple ale prețurii și sprințului acordat de către partid culturii.

Așa cum am arătat și în telegrama trimisă Comitetului Central al Partidului

(Urmare din pag. 1)

zitivă a concepțiilor arhitecților au fost, fără îndoială, de o mare utilitate, îndrumându-le de către un beneficiar, în repetate rânduri, din partea conducerii de partid și de stat, a tovarășului Nicolae Ceaușescu personal. Interesul direct manifestat pentru marile proiecte a permis principiile și indicațiile precise date proiectanților au contribuit mult ca arhitecții să se apropie de o mai clară înțelegere a sarcinilor lor.

Fără îndoială, în activitatea arhitecților s-au manifestat și lipsuri, dintre care unele n-au fost încă înlăturate. Una este tocmai o anumită lipsă de realism, tendința de a amplifica programele — uneori la impetuși beneficiari, altele din proprie inițiativă; măsura realului fiind înțreacă, au fost imobilizate nu o dată importante mijloace materiale, au fost ocupate terenuri nejustificat de întinse s-au construit volume impozante, scumpe și cu materiale pretențioase, fără un temei funcțional cert. Chiar și în arhitectura industrială au existat preocupări exagerate pentru aspectul exterior, în sensul adăugării unor elemente inutile, a unor finisaje scumpe; pe lângă altele dezastruoase, acestea a dus și la prelungirea unor termene de punere în funcțiune pentru obiective productive. La acestea s-a adăugat o anumită rezervă în privința industrializării construcțiilor și tipizării lor, datorată unei viziuni arizionale, deșă, asupra execuției și în loc ca tocmai ei să determine sensul dezvoltării proceselor tehnologice pe șantiere, mulți arhitecți s-au aflat în situație, situându-se pe o poziție pasivă.

Se știe că arhitectura reprezintă o operă de creație artistică — realizată, desigur, cu mijloacele actuale — care presupune o originalitate specifică, timpului nostru, și care să poarte și

amprenta personală a autorului. Or, neînșurarea organică de către un arhitect al mijloacelor și procedurilor moderne de execuție a făcut ca, în unele ansambluri, să nu se realizeze efectul de varietate, indispensabil pentru personalizarea și umanizarea lor. Pericolul monotoniei n-a putut fi evitat în anumite ansambluri noi, ceea ce a determinat pe unii să teoretizeze, în sensul că monotonia ar

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— Noua cultură reprezintă pentru noi toți un îndemn la redimensionarea activității în lumina aportului multilateral la care este chemat teatrul nostru să-și dea contribuția de energie și patos artistic, un stimul puternic în realizarea

teatre

- Filarmonica de stat „George Enescu” (la Ateneul Român) Recital de orgă susținut de Franz Xaver Dressler — 20.
- Opera Română: Bal mascat — 19.30.
- Teatrul Național „L. C. Caragiale” (sala Studio): Cui i-e frică de Virginia Woolf? — 20.
- Teatrul de comedie: Dispariția lui Galy Gay — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din bd. Știuțu Măgureanu): Leonce și Lena — 20; (sala din str. Alex. Sahia): Puricele în ursahe — 20.
- Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): Adio Charlie — 19.30; (sala Studio): Năzdrăvanul occidental — 20.
- Teatrul Tineretului din Piața: Teatru în sala Teatrului Mica: Balul hoților — 18.
- Teatrul „Tândărică” (sala din Calea Victoriei): Heana Sînziana — 17.
- Teatrul de revistă și comedie „Ion Vădulescu”: Sicilianii — 19.30.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): Micul infern — 19.30; (sala din Calea Victoriei nr. 174): Logodnicile aterizează în Paris — 19.30.
- Circuit „Globoș”: Internațional ’71 — 19.30.

tv

- 10.00 — 11.30 Emisiuni-lectii pentru lucrătorii din agricultură. Cultura lucrător. Prezentă în: Stan Tudorache și Ing. V. Băncescu.
- 13.00 Deschiderea emisiunii. Universal-sotron — enciclopedie pentru copii.
- 13.20 Cadrul Internațional.
- 14.45 ROMÂNIA ’71 AZI — JUDEȚUL VASLUI Emisiune de Ion Dumitrescu. Imaginea: George Pascaru.
- 19.10 Publicitate.
- 19.20 1001 de serci — emisiune pentru cei mici.
- 19.30 Televiziunea de seară.
- 20.00 Concursul și festivalul internațional „Cercul de aur”. În ordinea: Brașov — România — editia a IV-a ● Concurs: Britt Wendell — Danemarca, Leona Gentil — Portugalia, Nicole Jacquemin — Belgia, Cătălina Marinescu — România, Faust (Cima) — Luxemburg Eric — Austria, Fredericque Vall — Franța, Helena Vondrackova — Cehoslovacia.
- 21.00 Posta TV de Ion Bucheru.
- 21.20 Partea a II-a a concursului „Cercul de aur” ● Recital Lola Ivanovici ● Recital Charles Trenet.
- 22.40 Televiziunea de noapte.
- 23.00 Închiderea emisiunii.

PRIMA ZI LA „CERBUL DE AUR” Mesajul cîntecului — bucuria de a trăi

DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL LA BRAȘOV, SMARANDA OTEANU

Brașov... „Cercul de aur”... tinerețe, talente, entuziasm, a-plauze. Am găsit scena festivalului încărcată de emoție, pregătită să evoc, prin izbînzile acestei editii, marile recitaluri ale edițiilor precedente. Decourul sobru masiv, potrivit pentru a deschide festivalul, dar — deși vizează simbolul cerbului — parca prea auster; impresie ce se atenuază datorită ingeniozității dispunerii luminilor, călîndu-adîncimea, amplificînd perspectiva, dezvăluind o concepție plastică a imaginii, modelîndu-se după armoniile cîntecului, după călînzile interpretului. Deci, primul gong a fost receptat așezat cu emoția firească oricărui debut. Chiar dacă el consacra o nouă editie.

În cadrul festivității de deschidere, Valeriu Răpeanu, președintele juriului și al comitetului organizator al concursului și festivalului internațional al cîntecului „Brașov-România 1971, vicepreședintele al Comitetului de radiodifuziune și televiziune, a rostit cuvîntul de salut. Au fost prezentați, apoi, membrii juriului internațional — reprezentanți ai radioteleviziunilor participante.

Am văzut așezată parada concurenților sosiți pînă acum.

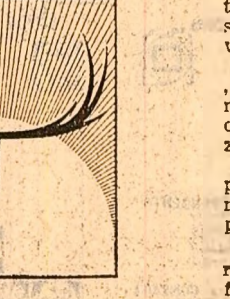
I-am ascultat pe primul cîntec. Se anunță un concurs de „voce”, o competiție strîmă, în care sînt dintr-o parte concurenți și-au aflat deja numele pe discuri de succes, sînt laureați ai unor concursuri naționale, dovadă a prestigiuului de care se bucură „Cercul de aur”. În ordinea stabilită prin tragerea la sorți, concursul a fost inaugurat de Eliane Dambre (Elveția) și am notat interpretarea delicată a melodiei „E vîrșă întrebătorilor”; Lili Ivanova (R.P. Bulgaria), cu o voce bine cultivată, a redat cu naturaleză atmosfera săgară „După noaptea vine zi”. Am alăturat înălțimii sensibile a compoziției lui Mihu Iancu. Pentru nimic în lume”, de către Derek John Tilley (Thora Gallior), temperamentul Reginei Tars (R. D. Germană), care a oferit prin „Rom-Ta-Rom” un cîntec ritmat închinat festivalului. În sfîrșit, am ascultat-o pe Dova (Spania). Ea mi s-a părut foarte sigură, stăpînită pe fiecare inflexiune a glasului. A impus în „Tigani”, ca și în melodia lui Cristoiu „Nici o la-crimă”, prin soluții personale. Înălțuri bine dozate, întînd răspunsul prompt al sălii.

O primă zi de confruntări... Vor urma altele încărcate de aceeași emoție, de acoasă muzicată și înțeles din partea spectatorilor, obișnuiți deja să vadă în întrecerea prielivită de „Cercul de aur” o competiție în numele frumuseții, al tineretii, al dorinței de a ne cunoaște și comunica prin cîntec.

După audierea primilor cîntec participanți, ospitalier public al festi-

valului a salutat călduros întîlnirea — într-un recital sobru — cu solista Doîna Badea.

Mizind cu încredere pe calitățile vocale, pregnante, Doîna Badea și-a construit microconcursul evidențindu-și forța glasului. „Barcarola” lui Mălineanu (susținută de muzicalitatea sextetului vocal „Cantabile”, condus de S. Toscani), „Hău-lui” lui Veselovski, „Mon amour” sau celebra „Cîntecul” din reper-

torul Mariei Tînasu au permis ilustrarea unei bune conduceri a glasului. Vocea Doinei Badea este penetrantă, puternică și fiecare melodie, dînușă sau sprîntară, veselă sau melancolică, nu poate ocoli aceste caracteristici. Deosebită ne-a apărut „Mi-am pus bușuic în păr” de Ion Vădulescu, trăgănată cu o discretă nuanță romantică.

Finalul primei serii și momentul ei de strălucire s-a datorat, firește, recitalului lui Alain Barrière. Modest, timid, cîntărețul nu se ațîșeaz-

— Cîntă simplu, pentru toată lumea. Așa cum a cîntat și ieri seară, în prima zi a Festivalului de la Brașov, aducînd un argument demn de luat în seamă în favoarea cîntecului adevărat care are de comunicat, în numele frumuseții și al demnității existenței, un mesaj oamenilor. Un mesaj pe care cel ce ascultă cîntecul sînt bucuros să-l primească.

SERATĂ LITERARĂ

- Mihal Viteazul: PATRIA — 10; 16; 20.
- Inceputul: CENTRAL — 9.15; 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30.
- Mexic ’70: FESTIVAL — 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15.
- Trandafiri roșii pentru Angelica: LUCEAFĂRUL — 8.45; 11.15; 13.45; 16.15; 18.45; 21.15; BUCCURISTE — 8; 10.15; 12.45; 15.00; 16.45; 19; 21.15.
- Romeo și Julieta: CAPITOL — 8.45; 11.45; 14.45; 18; 21; FAVORIT — 10; 13; 16.30; 19.30.
- Cîntul scîltenilor: SALA FALCULUI 17 (seria de bilete — 3500) — 20.15 (seria de bilete — 3600); FERVIAR — 8.30; 11; 13.30; 15.15; 18; 21; EXCELSIOR — 11.15; 13.45; 16; 18.30; 21; MELODIA — 8.30; 11; 13.30; 15; 18.30; 21; GLORIA — 9.30; 12; 14.30; 17; 19.30.
- B. D. într-o acțiune: LUMINA — 8.45; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21; MUNCA — 15.30; 19; 20.15.
- Cîntecul mării: VOLGA — 8.30; 11.30; 13.30; 15.30; 18; 20.15; AURORA — 8; 11; 13.30; 15.45; 18; 20.15; INFRAȚIAREA ÎNTRE POPOARE — 15.30; 17.45; 20.
- Fabio magicianul: TIMPURI NOI — 8.30—17.30 în continuare.
- Program de filme documentare: TIMPURI NOI — 19.30; 21.
- Incineratorul: VIITORUL — 16; 18; 20.
- Tripla verificare: LIRA — 15.30; 18; 20.15; ARTA — 9.30—15.30 în continuare; 18; 20.15.
- Băieți buni, băieți răi: VICTORIAN — 9; 11.15; 13.30; 15.30; 20.45; TOMIS — 11.15; 13.30; 15; 18.15; 20.30; FLAMURA — 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30.
- Un Italian în America: GRI-CITA — 8.30; 11.30; 13.30; 15; 18.15; 20.30; MODERN — 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30.
- Strada Altramarică: BUZEȘTI — 15.30; 18; 20.15.
- Mizerabilii (ambete seri) — 9.30; 12; în lumea dansului — 16.30; 18.45; Marsul eroic — 21; CINEMATECA (sala Union).
- Ingerii negri: DACIA — 8.30—20.30 în continuare; MORIARTA — 10; 12; 15; 18.
- Cîntec pentru infern: BUCEGI — 16; 18.15; 20.30; GULEȘTI — 15.30; 18; 20.30.
- Genova de Brabant: UNIREA — 14.45; 16.30; 18.30; 20.30; DIUMUL SĂRII — 14.45; 16.30; 18.30; 20.30.
- Ultimul samurai: FLORESCA — 15.30; 18; 20.30.
- Crimă și pedeapsă: MOSIOL — 15; 19.
- Pomul de Crăciun: FLACARA — 15.30; 18; 20.15.
- Ora scorpionului: VITAN — 15.30; 18; 20.30.
- 100 de carabine: RAHOVA — 15.30; 18; 20.30.
- Soarele alb la pustulul: PROGRESUL — 15.30; 18; 20.
- 24—25 nu se înnoapăta: FERENTARI — 15.30; 17.45; 20.
- Cenusă: PACEA — 16; 19.
- Aurul: CRINGĂSI — 16; 18; 20.
- Soimii: COSMOS — 15.30; 18; 20.15.
- King Kong evadează: LAROMET — 15.30; 17.30; 19.30.

La cinematograful „Patria” din Capitală vizionați filmul românesc pe ecran panoramic

MIHAI VITEAZUL

Cu Amza Pellea. Regia: Sergiu Nicolaescu. Scenariul: Titus Popovici

O adaptare mai hotărîtă la cerințele actuale

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— Noua cultură reprezintă pentru noi toți un îndemn la redimensionarea activității în lumina aportului multilateral la care este chemat teatrul nostru să-și dea contribuția de energie și patos artistic, un stimul puternic în realizarea

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea a dovedit, într-adevăr, lipsa de inițiativă și a continuat să păstreze un caracter mult rezervat, fără să intervină — în măsura necesară — pentru sprijinirea organelor de stat și fără să sesizeze

— În desfășurarea vieții arhitecturale, Uniunea Arhitecților n-a avut un rol activ pe care ar fi trebuit să-l dețină, prezenta sa nu s-a făcut îndeajuns simțită. Ea

Viața internațională

DECLARAȚIA Agenției române de presă privind situația din Orientul Apropiat

Agenția română de presă este împuternicită să declare următoarele:

Opinia publică din Republica Socialistă România în mare măsură cu deosebită atenție și preocupare evolutivă situația din Orientul Apropiat.

După cum se știe, guvernul român s-a pronunțat, încă înainte de dezlănțuirea ostilităților militare din iunie 1967, și se pronunță cu consecvență pentru soluționarea pașnică a problemelor care confruntă această parte a lumii, pornind de la convicția fermă că folosirea forței armate nu poate constitui un mijloc de rezolvare a problemelor litigioase din Orientul Apropiat sau din orice parte a lumii, ci, dimpotrivă, duce la agravarea conflictului, la acumularea de noi primejdii pentru pacea și securitatea popoarelor, la îndepărtarea perspectivelor unei soluționări trănietice. În acest sens, guvernul român sprijină aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967, care constituie o bază rațională pentru o reglementare justă și echilibrată a conflictului.

Tara noastră privește cu interes pașii făcuți în direcția unei rezolvări pașnice a problemelor din Orientul Apropiat, saluță cu satisfacție eforturile și inițiativele Republicii Arabă Unite în vederea unei soluționări politice a conflictului, în conformitate cu prevederile rezoluției Consiliului de Securitate.

Pornind de la faptul că o soluție politică este singura care duce la reglementarea pozitivă și durabilă a problemelor litigioase din zonă, guvernul român nu poate nega că în situația prezente, în care este vorba de o soluție politică, ar fi de dorit ca aceasta să fie realizată pe calea negocierii, de a nu

PUNCTUL DE VEDERE AL R. A. U. ÎN LEGĂTURĂ

CU RĂSPUNSUL DAT DE ISRAEL MEDIATORULUI O.N.U.:

„Refuzul de a evacua teritoriile arabe ocupate prezintă pericol pentru situația din Orientul Apropiat”

CAIRO 2 (Agerpres). — Republica Arabă Unită a primit o copie a răspunsului israelian la propunerile lui Gunnar Jarring, reprezentant special al secretarului general al O.N.U. pentru Orientul Apropiat, răspuns care conține refuzul categoric al Israelului de a se retrage din teritoriile arabe ocupate — informează agenția M.E.N. În răspunsul său, precizează agenția, Israelul afirmă că „nu va reveni la linie de armistițiu dinainte de 5 iunie 1967”.

Agencia M.E.N. relatează, totodată, că Gunnar Jarring a apreciat drept

„pasiv” răspunsul israelian la propunerile lui Gunnar Jarring. Într-un comunicat de presă, guvernul israelian a declarat că „guvernul R.A.U. a fost în stare să ofere angajamente neechivoce și proprii asupra naturii păcii pe care își va assume răspunderea să o mențină în Orientul Apropiat”. Egiptul, a continuat Home, a oferit „un angajament public de a trăi în pace cu urmasii a unui acord negociat”. Referindu-se la poziția israeliană în această problemă, ministrul englez a spus că guvernul de la Tel Aviv „nu a oferit încă un angajament similar de a se retrage pe teritoriile arabe ocupate în cursul războiului din 1967”.

WASHINGTON 2 (Agerpres). — După cum informați agenția, ministrul de externe al Republicii Arabă Unite și-a semnat cu acest prilej, un protocol de colaborare între P.C.C. și Uniunea Socialistă Arabă.

agențiile de presă transmit:

R. D. Germană a propus să înceapă tratative cu Senatul Berlinului occidental

La 4 martie a.c., în capitala R.D.G. — informează agenția A.D.N. Secretarul de stat, Rudi Rost, șeful Biroului Consiliului de Miniștri al R.D.G., a informat despre aceasta pe șeful cancelarului Senatului Berlinului occidental, Ulrich Müller, director senatorial. Pentru ducerea tratativelor, menționează agenția, din partea R.D.G. a fost însărcinat secretarul de stat Günther Kohrt.

Mitinguri și adunări de protest

au avut loc în numeroase porțiuni ale Cubei, în centrul pescărescilor, în diferite întreprinderi și instituții, împotriva sechestrelor și a celorlalte măsuri discriminatorii de către autoritățile nord-americane a patru ambarcațiuni pescărești cubaneze care pescuiau în apele internaționale și reținerii celor 49 de membri ai echipajelor.

Cel de-al doilea congres al Partidului Comunist German

va avea loc între 25 și 28 noiembrie a. c., la Düsseldorf. Anunțând aceasta, conducerea P.C.G. a dat publicității apelul intitulat „Luptă pentru întărirea P.C. German”, în care arată că partidul va acționa în continuare pentru în-

Ședința Comitetului miniștrilor apărării ai țărilor participante la Tratatul de la Varșovia

La 2 martie a.c. la Budapesta s-a deschis ședința Comitetului miniștrilor apărării ai statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

La ordinea de zi a ședinței se află probleme privind starea capacității de luptă a forțelor armate unite.

BUDAPESTA 2. — Corespondentul Agerpres, Al. Pintea, transmite: În vederea participării la ședința Comitetului miniștrilor apărării din statele participante la Tratatul de la Varșovia, marți dimineață a sosit la Budapesta general-colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România, însoțit de general-colonel Marin Nicolescu și de general-locotenent Vasile Ioniță, adjuccii ai ministrului.

La sosire, în gara Keleti au fost de-

față general-colonel Lajos Czinege, ministrul apărării al Republicii Populare Ungare, general-locotenent Karl Gyömi prim-locuitor al ministrului, șeful Mareșului Stat Major, general-locotenent Ferenc Karpati și general-locotenent István Oláh, locuitorii al ministrului. A fost de asemenea, general de armată S. M. Stemenko, șeful Statului Major al Comandamentului suprem al forțelor armate unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

PUTERNICE ATACURI LANSTATE DE FORȚE PATRIOTICE

În Vietnamul de sud

SAIGON 2 (Agerpres). — Unitățile armatei revoluționare din Vietnamul de sud au lansat în ultimele 24 de ore o serie de atacuri și bombardamente asupra unor poziții înalte ale trupelor americane din gase provinci sud-vietnameze și au avut succes în unele cazuri.

La 5 km de marea bază aeriană și navală de la Da Nang, forțele patriotice au atacat o poziție înaltă americană, provocând pagube materiale. Totodată, în delta fluviului Mekong, în provincia Kien Hoa, la 70 km sud de Saigon, au avut loc violente ciocniri. Patrioții au scufundat două ambarcațiuni militare saigoizeze. Agențiile de presă relatează, de asemenea, despre acțiunile forțelor patriotice în regiunea septentrională a Vietnamului de sud. Este vorba despre atacarea importantului punct strategic, aerodromul „Fangxang”, pe baza de aer de sprijin logistic și operațional a trupelor saigoizeze care participă la acțiunile agresive împotriva Laosului. Patrioții sud-vietnamezi au reușit să părăsind în interiorul aerodromului.

În Cambodiaa

PNOM PENH 2 (Agerpres). — În cursul nopții de luni spre marți, forțele cambodgiene de rezistență populară au lansat un puternic atac asupra rafinăriei de petrol de la Kompong Som, singura rafinărie din Cambodiaa. Patru rezervoare cu combustibil au fost incendiate.

O DECLARAȚIE A M.A.E. AL R. D. VIETNAM

HANOI 2 (Agerpres). — Un purtător de cuvânt al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Democrate Vietnam a dat publicității o declarație în care se arată că, în perioada 22-28 februarie, formațiuni de avioane americane au bombardat și au lansat rachete asupra unor localități din provincia Quang Binh din R. D. Vietnam, provocând mari pierderi de vieți omenești și pagube materiale. Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam, se spune în declarație, condamnă cu hotărâre aceste acte ale imperialismului american și cere guvernului S.U.A. încetarea imediată a tuturor acțiunilor care lezază suveranitatea și securitatea R. D. Vietnam.

R. P. CHINEZĂ

Manifestare de solidaritate cu lupta poporului khmer

NANKIN 2 (Agerpres). — Cu prilejul vizitei la Nankin a lui Norodom Siannuk, șeful statului cambodgian, președintele Frontului Național Unit al Cambodgiei, a avut loc o adunare populară la nivelul cîntului Hsu Shih-yue, președintele al Comitetului revoluționar provincial din Kiangsu, comandant al unităților din Nankin ale Armatei Populare Chineze de Eliberare, a arătat că, asemenea iregularilor popor chinez, locuitorii provinciei sînt hotărâți să-și îndeplinească datoria internațională, să acorde un sprijin deplin poporului cambodgian și altor popoare indochineze în rezistența față de imperialismul S.U.A., pînă la victoria finală.

Lui norodom Siannuk au mulțumit, în numele poporului khmer și al armatei sale naționale de eliberare, președintele Mao Tse-tung, guvernul R. P. Chineze, iregularii popor chinez pentru sprijinul fără rezerve și multilateral acordat luptei poporului khmer împotriva imperialismului american, arată agenția China Nouă.

Precizări

de politică externă ale președintelui Salvador Allende

SANTIAGO DE CHILE 2 (Agerpres). — Președintele Republicii Chile, Salvador Allende, a reafirmat, în discursul său de deschidere la sesiunea 164-a a Congresului Chile, că „popoarele latino-americane nu pot permite menținerea în continuare a hegemoniei S.U.A. asupra celorlalte țări de pe continent”.

HAVANA 2 (Agerpres). — Primul ministru al Cubei, Fidel Castro, și alți conducători de partid și de stat au fost prezenți la plecarea din portul Havana a navei sovietice „Renevalda”, aparținând marinei militare chilene.

În Comitetul pentru dezarmare de la Geneva

GENEVA 2. — Trimisul special Agerpres, C. Vlad, transmite: Comitetul pentru dezarmare și-a continuat marți lucrările la Palatul Națiunilor din Geneva.

Negocierile concrete asupra subiectelor prioritare ale dezarmării trebuie să înceapă cât mai curînd posibil” — a declarat Alva Myrdal, șefa delegației suedeze. Este timpul ca din negocierile noastre să rezulte o măsură importantă privind dezarmarea, deosebit de urgentă în condițiile deosebite în care ne găsim acum. Credem că este în interesul tuturor experților care lucrează la soluționarea problemei de a nu se lasa de o parte de niciunul din ei.”

Hiroto Tanaka, șeful delegației Japoniei, a relevat că imperativul cel mai urgent îl constituie azi dezarmarea atomică. Credem că este în interesul tuturor experților care lucrează la soluționarea problemei de a nu se lasa de o parte de niciunul din ei.”

Convorbirile ministrului adjunct de externe al României la Bagdad

BAGDAD 3 (Agerpres). — În timpul vizitei sale la Bagdad, Petru Bărlăncă, adjunct de externe al României, a avut întrevederi cu Taha Jazrawi, ministru al Industriei, dr. Saadun Hamadi, ministrul petrolului și mineralelor, președintele al Comitetului național irakien de petrol (INOC) și dr. Rashid Al Rifaa, ministru de stat și ministru ad-interim al economiei. Cu această ocazie, au fost discutate aspecte ale relațiilor dintre cele două țări.

La 1 martie, subsecretarul de stat al Ministerului de Externe al Irakului, Nema Al-Nema, a oferit, în ocazia vizitei sale la Bagdad, un dejun, la care au participat, printre alii, ambasadorul român în Irak, dr. Akram Yamulik, subsecretarul de stat la Ministerul Economiei, H. Khoja Al-Kasab, subsecretarul de stat la Ministerul Industriei, Zeki Al-Jaber, subsecretarul de stat la Ministerul Informațiilor, directorii generali din M.A.E. și alte personalități politice irakiene.

Au fost, de asemenea, prezenți Emilian Manuilescu, director în M.A.E., V. Vișinescu, însărcinat cu afaceri a.l. al României, și membri ai ambasadei române.

În seara aceeași zile, Petru Bărlăncă a oferit un dejun în onoarea secretarului de stat Nema Al-Nema, la care au participat dr. Akram Yamulik, subsecretarul de stat la Ministerul Economiei, directorii generali din M.A.E. și alți funcționari superiori din aceleași ministere.

În dimineața zilei de 2 martie, Petru Bărlăncă a plecat la Beirut. La plecare, oaspetele român a fost condus de Nema Al-Nema, dr. Mahmud Ali Daud, director general al Departamentului politic și Nazar Abdu, director general al diviziei colaborării între cele două organizații.

PREȘEDINTELE TURCIEI L-A PRIMIT PE AMBASADORUL ROMÂN LA ANKARA

ANKARA 2 (Agerpres). — Ambasadorul Republicii Socialiste România la Ankara, Grigore Geamănu, a fost primit luni de președintele Republicii Turcia, Cevdet Sunay. Convoiarea, care a avut loc cu acest prilej, s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Ministrul român al industriei chimice în R.F.G.

BONN 2 (Agerpres). — Ministrul industriei chimice al României, Mihail Florescu, întreprinde o vizită de informare în R. F. Germaniei, la invitația guvernului landului Hessa și a unor marile firme cu care țara noastră întreține relații de afaceri și colaborare.

În seara zilei de 1 martie, guvernul landului Hessa a oferit un dejun în onoarea oaspetelui român. Din partea vest-germană au participat E. Karry, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri din landul Hessa, ministru de stat pentru economie și afaceri externe, și ministrul de stat pentru afaceri interne, dr. Bovermann, secretar de stat, șeful cancelariei de stat a guvernului landului Hessa.

Cu acest prilej, au avut loc discuții cu privire la posibilitățile de încheierea unor contracte de colaborare între Ministerul Chimiei din țara noastră și firme vest-germane care lucrează în acest domeniu.

Primirea de către tovarășul E. Berlinguer a tovarășului Șt. Voicu

ROMA 2 (Agerpres). — În cadrul vizitei sale în Italia, tovarășul Ștefan Voicu, membru al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Academiei de Științe social-politice, redactor-șef al revistei „Lupta de clasă”, a fost primit de Enrico Berlinguer, vice-secretar general al P.C.I. și de Alessandro Natta, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.I., director al revistei „Rinascita”.

La încheierea vizitei tovarășului Ștefan Voicu, ambasadorul român din Roma a avut loc o întâlnire cu membri ai conducerii P.C.I. și reprezentanți ai organelor centrale de presă ale P.C.I. Au fost prezenți Giancarlo Pajetta, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.I., președinte al Comitetului pentru politica internațională, Emilio Sereni, membru al Direcțiunii C.C. al P.C.I., director al revistei „L'Unità”, și respectiv, a revistei „Rinascita”.

Întâlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă tovarășească.

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A MAROCULUI

Rezonanțele progresului la poalele Atlasului

Poporul marocan sărbătorește la 2 martie cea de-a 15-a aniversare a proclamării independenței țării, iar la 3 martie ziua suirii pe tron a regelui Mohammed VI. În aceste momente ale istoriei sale contemporane, marcate prin numeroase festivități la Rabat, Casablanca și în alte localități, constituie pentru poporul marocan prilejul de a reînnoși în reviză drumul străbătut de tînărul stat african, a împlinirii și proiectelor lui de viitor.

Voiața poporului marocan de a se elibera de sub dominația colonială și a-și dobîndi independența și-a găsit împlinire la începutul lunii martie 1956, deschizîndu-se astfel o nouă pagină în istoria frîmțată a străvechilor țări arabe. Anii de după proclamarea independenței au purtat amprenta unor eforturi susținute pentru înlăturarea marelui cîrmăitor din Maroc, cel care apăsase asupra dezvoltării diverselor sectoare ale economiei naționale. Ele s-au concretizat prin realizări importante care au schimbat înfățișarea țării. S-au realizat în domeniul agriculturii și al industriei de cadru și de specialitate. În toamna anului trecut, pe rîul Tensout a fost inaugurat un mare baraj care va permite irigarea unei mari pondere în economia modernă. 27.000 ha. Este numai una din numeroase construcții de acest gen. La sfîrșitul anului 1972, Marocul va dispune de 22 asemenea baraje, comparativ cu cinci, care existau în 1956, care vor permite irigarea a 400.000-500.000 de hectare.

Eforturi serioase se depun și în direcția industrializării. Planul cincinal de dezvoltare a economiei naționale (1968-1972) pune un accent deosebit pe valorificarea resurselor naturale: fosfați, cărbuni, fier etc., care se găsesc din abundență în subsoolul marocan. Zăcămintele de sulf, gazele și petrolul și fosforul și în cantități foarte mari în rezervele mondiale. Aceste bogății imense, multă vreme ignorate, au facilitat apariția unui șir de întreprinderi industriale noi. Combinațiile de prelucrare a fosfaților de la Safi, complexul electrochimic de la Kenitra, zona industrială Mohammedia sînt tot atîtia premisse ale dezvoltării unei industrie moderne.

Ultimul obiectiv, mai ales, oferă o imagine edificatoare a energiilor creatoare de care dispune poporul marocan. În trecut o mică stațiune turistică, avînd un vădit profil medievial, Mohammedia a evoluat cu rezoluție pe magistralele progresului, ajungînd pe drept cuvînt o „stație-pilot” a dezvoltării industriei cu mare pondere în economia modernă. Punctul de plecare a avîntului său l-a constituit anul 1959, când a început construcția rafinăriei. Tot atunci a apărut și „orașul nou”, cu numeroase locuințe și așezămînte social-culturale. Ulterior, acestui nucleu i s-a adăugat o instalație de bitum, apoi a început construcția instalației de lubrifiții. Rafinăria a fost extinsă. În stadiu final, întreg complexul industrial de la Mohammedia va acoperi o suprafață de 72 de hectare, devenind unul din cele mai importante centre industriale din Maroc.

Adapt al „neutralității pozitive”, Marocul promovează o politică externă de pace și colaborare internațională, este preocupat de dezvoltarea relațiilor de cooperare cu alte țări.

Nicolae N. LUPU